

शमूएलको दोस्रो पुस्तक

दाऊदले शाऊल मरेको थाहा पाउँछन्

१ दाऊदले अमालेकीहरूलाई हराएर पछि सिकलगा गए। यो शाऊलको मृत्यु भएको केही दिन पछिको कुरा हो। दाऊद त्यहाँ दुइ दिन बसे। रतब तेस्रो दिनमा एउटा जवान सैनिक सिकलगमा आयो। त्यो मानिस शाऊलको छाउनीबाट आएको थियो। त्यसका लुगाहरू च्यतिएको र शिरमा मैला लागेको थियो। त्यसले दाऊदको अघि धोपटे परेर उनलाई सम्मान गर्न दण्डवत् गःयो।

३ दाऊदले त्यसलाई सोधे, “तिमी कहाँबाट आयौ?”

त्यस मानिसले जवाफ दियो, “म इस्राएली पालबाट आउँदैछु।”

४ दाऊदले भने, “मलाई भन, के भयो?”

त्यसले भन्यो, “हाम्रा सबै सैनिकहरू भागे। धेरै मानिसहरू मारिए। शाऊल र तिनका छोरा जोनाथन पनि मरे।”

५ दाऊदले त्यस सैनिकलाई भने, “तिमीले कसरी जान्यौ शाऊल र जोनाथन मरेको कुरा?”

६ त्यो सैनिकले उत्तर दियो, “म गिल्बो पर्वतमाथि थिएँ। मैले शाऊललाई आफ्नो भालामा भुकेको देखेँ। पलिशती सैनिकहरू घोडा र रथहरूमा चढेर शाऊलको नजिक आउँदै थिए। ७ शाऊल वरिपरि घुमे अनि मलाई देखे र उनले मलाई बोलाए। ८ तब शाऊलले मलाई को हो भनी सोधे। म अमालेकी हुँ भनि मैले उत्तर दिए। ९ अनि शाऊलले भने, ‘म नराम्रो घाइते भएँ। दया गरी मलाई मारिदि। म अधमरो भइसकेकै छु।’ १० उनका चोटहरू अति नै खराब थिए मैले निश्चय गरे कि उनि जीउने छैनन्। यसकारण मैले रोकिएर उनलाई मारेँ। तब उनको शिरबाट मैले मुकुट र पाखुराबाट बाजू निकालेर, अनि ती चीजहरू मेरो मालिक तपाईंको निम्ति ल्याएको छु।” ११ दाऊदले आफू साहै दुःखी छु भन्ने देखाउनलाई लगाएका लुगा च्याते। अरू मानिसहरूले पनि त्यसै गरे। १२ तिनीहरू दुःखले रोए। साँभसम्म तिनीहरूले केहि खाएनन्। शाऊल र तिनका छोरा जोनाथन परमप्रभुका इस्राएली मानिसहरूको मृत्युको कारण तिनीहरू साहै रोए।

दाऊदले त्यस अमालेकिलाई मार्ने आदेश दिन्छन्

१३ तब दाऊदले शाऊललाई मारेँ भन्ने जवान सैनिकलाई सोधेछन्, “तिमी कहाँबाट आउँदै छौ?”

त्यस सैनिकले भन्यो, “म विदेशीको छोरा। एकजना अमालेकी हुँ।”

१४ दाऊदले सैनिकलाई भने, “परमप्रभुद्वारा राजा बनाउन छान्नु भएका मानिसलाई मार्न तिमी किन डराईनस्?”

१५-१६ तब दाऊदले अमालेकीलाई भने, “तेरो मृत्युको निम्ति जिम्मेवार तँ आफै हुनुपर्छ। परमप्रभुले छान्नु भएका मानिसहरूलाई तैले मारे भन्दैछस्। तेरो आफ्नै भनाईमा त दोषी छस भन्ने बुझिन्छ।” त्यसकारण दाऊदले जवान नोकरलाई बोलाएर त्यस अमालेकीलाई मार्न लगाए। यसकारण त्यो जवान इस्राएलीले त्यस अमालेकीलाई माःयो।

शाऊल र जोनाथनको लागि दाऊदको दुःखपूर्ण गीत

१७ शाऊल र तिनका छोरा जोनाथनको शोकमा दाऊदले एउटा शोक गीत गाए। १८ यहूदाका मानिसहरूलाई यो गीत गाउन सिकाउनु भनी दाऊदले तिनका मानिसहरूलाई अहाए। यस गीतलाई धनु भनियो। याशाको पुस्तकमा* यो लेखिइएको छ।

१९ “इस्राएल, कसरी तेरो महिमा तेरो आफ्नै पहाडमा नष्ट गरियो। साँच्चै, कसरी ती वीरहरू लडे!”

२० गतमा यो समाचार नभन। अशकलोनका बाटाहरूमा यो प्रचार नगर ती पलिशती शहरहरूले खुशी मनाउँछन् ती विदेशीहरू रमाउने छन्।

२१ म आशा गर्छु कि गिल्बोका पर्वतहरूमा पानी अथवा शीत भर्ने छैन। म यो पनि आशा गर्छु ती खेतहरूले केही पनि भेटी स्वरूप उब्जाउने छैन। ती वीरहरूका ढालमा खिया लाग्यो शाऊलका ढालमा तेल मोलिएन।

२२ जोनाथनको धनुले आफ्नो भागमा परेको शत्रुहरू माःयो अनि शाऊलको तरवारले पनि आफ्नो अंशमा परेको कर्तव्य पूरा गःयो। जबसम्म तिनीहरू मरेनन तिनीहरूले शत्रुहरूको रगत बगाए। तिनीहरूले बलिया मानिसहरूको बोसो काटे।

२३ शाऊल र जोनाथनले एक दोस्रोलाई प्रेम गरे र जीवनको आनन्द मनाए, अनि मृत्युले पनि तिनीहरूलाई छुट्याउन सकेन। तिनीहरू एउटा गरूडभन्दा छिटा थिए र एउटा सिंह भन्दा बलिया थिए।

याशाको पुस्तकमा इस्राएलको युद्ध लेखिइएको छ।

२४इस्त्राएलकी छोरीहरू, शाऊलको निम्ति रोओ शाऊलले तिमीहरूलाई राता लुगाहरू दिए र सुनका गहनाले ढाकिदिए।

२५बलिया मानिसहरू युद्धमा ढले, जोनाथन गिल्बोको टाकुरामा मरे।

२६हे जोनाथन, मेरो सानो भाइ, मैले तिमीलाई साँच्चै हराएँ। मैले तिम्रो मित्रताको आनन्द धेरै लिएँ तिमीले मलाई दिएको मृत्युको प्रेम साँच्चै अचम्मकै थियो, स्त्रीको प्रेमभन्दा पनि गहिरो थियो।

२७बलिया योद्धा रणभूमिमा नै ढले अब युद्धका हतियारहरू रहेन्।”

दाऊद र तिनका मानिस हेब्रोनतर्फ लागे

२ पछि दाऊदले परमप्रभुसँग सल्लाह मागे। दाऊदले भने, “के म यहूदाको कुनै शहरमा जाऊँ?”

परमप्रभुले दाऊदलाई भन्नु भो, “हो जानू।”

दाऊदले भने, “त्यसो हो भने म कहाँ जाऊँ।”

परमप्रभुले भन्नु भो, “हेब्रोनतर्फ।”

रत्यसै कारण दाऊद आफ्ना दुइवटी पत्नी लिएर हेब्रोनतिर लागे। (उसका पत्नीहरू यिज्रेलीबाटकी अहीनोअम र कर्मेलको नाबाल की विधवा अबीगेल थिए।) ३दाऊदले तिनका मानिस र उनीहरूका परिवारलाई पनि ल्याए। तिनी सबै हेब्रोन शहरको छेउछाउमा बसे।

दाऊदले याबेशका मानिसहरूलाई धन्यवाद दिए

४यहूदाका मानिसहरू हेब्रोनमा आए र दाऊदलाई यहूदाका राजाको रूपमा अभिषेक गरे। अनि तिनीहरूले भने, “याबेश गिलादका मानिसहरूले नै शाऊलको लासलाई गाडेका हुन्।”

५दाऊदले उसका दूतहरूलाई याबेश गिलादमा पठाए। याबेशमा दूतहरूले भने, “परमप्रभुले तिमीहरूलाई आशिर्वाद दिउन्। तपाईंको स्वामी शाऊल खरानी भएको कारण ६परमप्रभु तपाईं प्रति दयालु र विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ र म पनि तपाईंप्रति दयालु हुनेछु किनभने तपाईंले यस्तो दयालु कार्यहरू गर्नु भएकोछ। ७अब बलियो र सहासी बन्नुहोस्। तपाईंहरूका स्वामी शाऊल बित्तुभयो। तर यहूदाका परिवार समूहले मलाई तिनीहरूका राजाको रूपमा अभिषेक गरे।”

ईशबोशेत राजा भए

८नेरका छोरा अबनेर शाऊलको फौजमा कप्तान थिए, अबनेरले शाऊलका छोरा ईशबोशेतलाई महनैम लगे। ९गिलाद, अशूर, यिज्रेल, एप्रैम, बिन्यामीन अनि सम्पूर्ण इस्त्राएलको राजा बनाए।

१०ईशबोशेत शाऊलका छोरा थिए। उसले इस्त्राएलमाथि शासन गर्दा उनी ४० वर्षका थिए। उनले २ वर्ष शासन गरे। तर यहूदाका परिवार समूहले दाऊदलाई

पच्छाए। ११दाऊद हेब्रोनमा राजा थिए। दाऊदले यहूदाका परिवार समूहलाई साँढे सात वर्ष शासन गरे।

कडा प्रतिद्वन्द

१२नेरका छोरा अबनेर र शाऊलका छोरा ईशबोशेतका अधिकारीहरूले महनैम त्यागे र गिबोन गए। १३सुरुयाहका छोरा योआब र दाऊदका अधिकारीहरू पनि गिबोन गए। तिनीहरूले अबनेर र ईशबोशेतका अधिकारीहरूलाई गिबोनको पोखरीछेउमा भेट्टाए। अबनेरका मानिसहरू पोखरीको एक छेउमा थिए अनि योआबका मानिसहरू अर्को छेउमा थिए।

१४अबनेरले योआबलाई भने, “यी सैनिकहरू माभ एउटा होडबाजी गराऔं।”

योआबले भने, “ठीक छ होडबाजी होस्।”

१५यसकारण सैनिकहरू उठे। दुइ समूहमा आफ्ना आफ्ना सैनिकहरूको संख्या निर्धारण गरे। तिनीहरूले बाह्य सैनिक बिन्यामीन समूहबाट शाऊलको छोराको पक्षमा छाने। तिनीहरूले दाऊदका अधिकारीहरूबाट बाह्य जना मानिसहरू छाने। १६प्रत्येक मानिसले शत्रु सेनाहरूको शिर समाते अनि उसको कोखामा आफ्नो तरवार रोपिदिए। तब तिनीहरू लडे अनि एकैसाथ मरे। यसकारणले यस ठाउँको नाउँ, “धारिलो छुरिहरूको मैदान” भनिन थालियो। त्यो ठाउँ गिबोनमा छ।

अबनेरले असाहेललाई मार्छ

१७त्यो होडबाजीले भयंकर युद्धको रूप लियो अनि दाऊदका अधिकारीहरूले त्यस दिन अबनेर र इस्त्राएलीहरूलाई हराए। १८सरूयाहका तीनजना छोराहरू योआब, अबीशै र असाहेल नामका थिए। असाहेल जंगली मृग जस्तै कुद्न सक्थे। १९असाहेल सिधा अबनेर तिर दगुरे र उसलाई खेद्न थाले। २०अबनेर पछि फर्केर हेरे र सोधे, “अरे तिमी हौ असाहेल?”

असाहेलले भन्यो, “हो, मै हुँ।”

२१अबनेरले असाहेललाई कुनै घात गर्न चाहेका थिएनन्। यसकारण अबनेरले भने, “मलाई नखेद-बरू कुनै अर्को सैनिकलाई खेद। तिमीले उसलाई जित्ने छौ अनि उसको हतियार लैजाऊ।” तर असाहेलले अबनेरलाई खेद्न छोडेनन्।

२२फेरि पनि अबनेरले भने, “मेरो पिछा गर्न छाडि देऊ, होइन भने मेरो हातबाट तिम्रो हत्या हुन्छ। यदि तिमी मेरो हातबाट मारियो भने मैले तिम्रा दाज्यू योआबलाई कसरी मुख देखाउनु।”

२३तर असाहेलले उसलाई पिछा नगर्न इन्कार गरे। यस कारण अबनेरले आफ्ना भालाको टुप्पोले असाहेलको भुँडीमा उनिदियो। भाला असाहेलको पछाडिपट्टि निस्कियो। अनि असाहेल त्यही मर्यो।

योआब र अबीशैले अबनेरलाई खेदे

असाहेलको लास भुइँमा लड्यो। मानिसहरूले हतार हतार गएर हेरे। २४तर योआब र अबीशैले भने अबनेर कै पछि लागे। अम्मा पहाडको पछिल्लो तिर सुर्य अस्ताउँदै थियो। (अम्मा पहाड गीहको अगाडितिर गिबोन मरूभूमि जाने बाटो तिर पथर्यो) २५बिन्यामीन परिवार समूहका मानिसहरू पहाडमा अबनेर कहाँ आए अनि अबनेरलाई सहायता गर्न भेला भए।

२६अबनेरले योआबलाई चिच्याए भने, “के हामी सधैँ एकाअर्कासँग भिडिरहने? यसबाट दुःख बाहेक केही हात लाग्दैन। मानिसहरूलाई आफ्नै दाजू-भाइहरूलाई नखेदनु भनेर भन।”

२७तब योआबले भन्यो, “परमेश्वरको नाममा तिमिले जे भन्दैछौं ठीक हो। यदि तिमिले केही नभनेको भए मानिसहरूले आफ्ना दाजु-भाइलाई बिहान सम्मै खेदिरहने थिए।” २८यसकरण योआबले उसको तुरही फूक्यो अनि मानिसहरूले इस्त्राएलीहरूलाई खेद नछोडे। तिनीहरूले फेरि इस्त्राएलीहरूसित युद्ध गर्ने कोशिश गरेनन्।

२९अबनेर र तिनका मानिसहरू यर्दन बेसी भएर रातभरि हिँडे। तिनीहरूले यर्दन नदी पार गरी दिनभरिमा महनैम पुगे।

३०योआबले अबनेरलाई खेद नछोडे र फर्के। योआबले जब उसका मानिसहरू भेला गराए पछि थाहा भयो असाहेल बाहेक दाऊदका १९ जना अधिकारीहरू हराएकाछन्। ३१तर दाऊदका अधिकारीहरूले अबनेर बिन्यामीन परिवार समूहका ३६० जना मानिसहरू मारेछन्। ३२दाऊदका अधिकारीहरूले असाहेलको लासलाई उसैका बाबुको चिहानको छेउ बeteलहमा गाडे।

योआब अनि उसका मानिसहरू रातभरि हिँडे। तिनीहरू हेब्रोन पुग्दा घाम भरखर भुल्कँदै थियो।

इस्त्राएल र यहूदाको माभमा युद्ध

३ शाऊलका परिवार र दाऊदका परिवार माभ धेरै लामो समयसम्म युद्ध भयो। दाऊद दिन दिनै बलिया हुँदैथे। उता शाऊलका परिवारहरू भने कमजोर हुँदै गए।

हेब्रोनमा दाऊदका छ जना छोराहरू जन्मिए

२दाऊदका छ जना छोराहरू हेब्रोनमा जन्मे। अम्नोन जेठो छोरा थिए, ऊ अहीनोअमको यिज्जेलीकी छोरा थिए। ३माहिलो छोरो किलाब थिए। उसकी आमा कर्मेलका नावालकी विधवा अबीगेल थिइन। साहिलो छोरा अबशालोम थिए। अबशालोमकी आमा गशूरका राजा तिलमैकी छोरी माकाह थिइन। ४कौँहिला छोरा अदोनियाह थिए। अदोनियाहकी आमा हग्गीत थिइन। अन्तरे छोरो रापत्याह थिए। उसकी आमा अबितल

थिइन। ५कान्छा छोरा यत्र थिए। यत्रोकी आमा दाऊदकी पत्नी एगला थिइन।

अबनेरले दाऊदका टोलीमा सामेल हुने बिचार गरे

६जब शाऊलका परिवार समूह र दाऊदका परिवार समूहका बीच युद्ध भयो अबनेर साहै बलिया भए। ७शाऊलकी एउटी नोकनी एयाहकी छोरी रिश्मा थिई। ईशबोशेतले अबनेरसित भने, “तिमिले मेरा बाबुकी नोकनीसित किन सहवास गर्छौ?”

८ईशबोशेतका शब्दहरूले गर्दा अबनेर साहै रिसाए। अबनेरले भने, “म शाऊल र तिनका परिवारप्रति इमानदारी छु। मैले तिमिलाई दाऊदको हातमा दिइन। मैले दाऊदलाई तिमिलाई हराउन दिइन। म यहूदाको पक्षमा काम गर्ने देशद्रोही होइन।* अहिले तपाईँले यस स्त्रीको विषयमा मलाई दोष दिएर रीसउठाउनु हुन्छ। ९-१०अब म प्रतिज्ञा गर्छु म त्यो साचै नै बनाउँछु कि परमेश्वर जे कुराहरू भन्नु हुन्छ त्यो हुनेछ। परमप्रभुले भन्नु भएको छ कि उहाँले शाऊलको परिवारबाट राज्य खोसेर दाऊदलाई दिन्छु। यहूदा र इस्त्राएलको राजा दाऊद हुन्छ भनेर परमप्रभुले सोचिसक्नु भएको छ। तिनले दानदेखि बेशेबा सम्म शासन गर्नेछन्। यदि मैले त्यसो हुनलाई सहयोग गरिन भने म आशा गर्छु परमेश्वरले मलाई हानि गर्नुहुन्छ।”

११ईशबोशेतले केही भन्नुको सट्टा डरायो। १२अबनेरले दाऊदकहाँ दूत पठाए। अबनेरले खबर दियो, “यो भूमिमा कसले शासन गर्नु पर्छ हामी बिचमा त्यहाँ एउटा सन्धि होस् अनि म तिमिलाई इस्त्राएलका शासक बन्नमा सहायता गर्छु।”

१३दाऊदले जवाफ दिए, “ठीक छ! म एउटा सन्धि गर्छु। तर म तिमिलाई एउटा शर्त राख्छु: जब सम्म तिमि शाऊलकी छोरी मीकललाई लिएर मकहाँ आउँदैनौं म तिमिसित भेट गर्ने छैन।”

दाऊदले आफ्नी पत्नी मीकल फिर्ता पाए

१४दाऊदले शाऊलका छोरा ईशबोशेत कहाँ दूत पठाए। उसको सन्देश थियो, “मेरी पत्नी मीकल मलाई फर्काई देऊ। तिनी मेरो प्रतिज्ञा थिइन। तिनलाई पाउँनका निम्ति मैले एकसय पलिशतीहरू मारे।”

१५तब ईशबोशेतले मानिसहरूलाई लैशका छोरा पलतीएल कहाँ गए र मीकल ल्याउनु भनेर अह्वाए। १६मीकलका लोग्ने पलतीएल रूँदै उसको पछि बहूरीम सम्म गए। तर अबनेरले पलतीएललाई, “उसको घर फर्केर जानु” भनेको हुनाले फर्किए।

म यहूदाको ... होइँनँ यहूदाको कुकुरको टाउको होइन भन्ने अर्थ।

दाऊदलाई सघाउँदै भनेर अबनेरले वचन दिए

१७अबनेरले इस्त्राएलका अगुवाकहाँ खबर पठाए। तिनले भनिपठाए, “तिमीहरू दाऊदलाई आफ्ना राजा बनाउन चाहिरहेका छौ। १८अब त्यो काम गर। परमप्रभुले दाऊदका सम्बन्धमा भन्नुभएको छ, ‘म मेरा इस्त्राएलका मानिसहरूलाई पलिशती र अन्य अरू शत्रुहरूबाट बचाउने छु। म यो काम मेरो सेवक दाऊदलाई लगाएर गर्नेछु।”

१९अबनेर बिन्यामीनहरूसित पनि यस विषयमा बोले तब उसले हेब्रोनमा इस्त्राएलका मानिसहरूले के गर्न चाहन्थे अनि बिन्यामीन कुल समूहले पनि के गर्न चाहन्थे भन्नालाई दाऊद भएकहाँ गए।

२०त्यसपछि अबनेर हेब्रोनमा दाऊदकाहाँ आए। तिनले बीस जना मानिसहरू लिएर आएका थिए। दाऊदले अबनेर र तिनका मानिसहरूको लागि भोज गराए।

२१अबनेरले दाऊदलाई भने, “मेरा मालिक राजा, मलाई इस्त्राएलीहरू तपाईं भएकहाँ ल्याउन दिनुहोस्। त्यसपछि तिनीहरूले तपाईंसँग एउटा सम्भौता गर्नेछन्। अनि तपाईंले चाहानु भए जस्तै इस्त्राएलमाथि शासन गर्नुहोस्।”

दाऊदले अबनेरलाई जानदिए। अनि अबनेर शान्तसँग गए।

अबनेरको मृत्यु

२२योआब र दाऊदका अधिकारी युद्धबाट फर्किएर आए। तिनीहरूले धेरै बहुमूल्य चीजहरू शत्रुपक्षबाट जम्मा गरे। दाऊदले अबनेरलाई शान्तसित पठाईसकेका थिए। त्यसै कारण अबनेर हेब्रोनमा दाऊदसँग थिएनन्। २३योआब र तिनका सम्पूर्ण सैनिक हेब्रोन पुगे। मानिसहरूले योआबलाई भने, “अबनेर नेरका छोरा राजा दाऊद कहाँ आए अनि दाऊदले पनि अबनेरलाई शान्तसित छोडि दिए।”

२४योआब राजाकहाँ आएर भने, “तपाईंले के गर्नु भयो? अबनेर तपाईंसित भेट्न आयो तर तपाईंले त्यसलाई केही गर्नु भएन किन? २५तपाईंले अबनेर नेरका छोरालाई चिन्नु हुन्छ। ती तपाईंलाई धोकादिन आएका हुन्। ती तपाईंको कामकाजहरू अध्ययन गर्न आएका हुन्।”

२६योआबले दाऊदलाई छोडेर गयो। उसले सीराको पोखरीको छेउमा भएका दूतहरूलाई अबनेरकहाँ पठायो। दूतहरूले अबनेरलाई फर्काएर ल्याए तर यो कुरा दाऊदले थाहा पाएनन्। २७जब अबनेर हेब्रोन पुगे योआबले उसलाई मूल द्वारको छेउमा ऊ सित गोप्य कुरा गर्न भनि लागे अनि योआबले अबनेरको भुँडीमा छुरी हान्यो। अबनेर तत्कालै मरे। अबनेरले योआबका भाई असाहेललाई मारेका थिए। यसकरण अहिले योआबले अबनेरलाई मारे।

अबनेरको मृत्युमा दाऊद रोए

२८पछि दाऊदले यो सुने। दाऊदले भने, “म र मेरो राज्य अबनेरका मृत्युबारे सदा-सर्वदा निर्दोष छ। यो परमप्रभुले जान्नुहुन्छ। २९योआब र उसका परिवारका सदस्यहरू यसको दोषी छन्। उसका सम्पूर्ण परिवारलाई यसको दोष दिन सकिन्छ। मलाई आशा छ अब योआबका परिवारले साहै कठिनाइका दिन देख्नु पर्नेछ। मलाई पूरा विश्वास छ त्यसका परिवारका सम्पूर्ण सदस्यमा कोरको बिमार सल्कने छ। बैशाखी लगाएर हिँडने छन्, युद्धमा मारिने छन् अनि भोकभोकै रहनु पर्नेछ।”

३०अबनेरले तिनीहरूका भाई असाहेललाई गिबोनको युद्धमा मारेको कारण योआब र उसको भाई अबिशैले अबनेरलाई मार्यो।

३१-३२दाऊदले योआब र तिनका सम्पूर्ण मानिसहरूलाई भने, “लगाएका लुगाहरू च्यातेर शोकाकुल वस्त्र धारण गर। अबनेरको मृत्युमा सबै रूनु हुन्छ।” तिनीहरूले अबनेरलाई हेब्रोनमा गाडे। दाऊद पनि मलामी गए। राजा दाऊद र सम्पूर्ण मानिसहरू अबनेरको चिहानमा रोए।

३३राजा दाऊदले अबनेरको मलामी जाँदा दुःखको गीत गाए:

“के अबनेर मूर्ख अपराधी भै मरे?”

३४अबनेर, तिम्रा हातहरू बाँधिएका थिएनन्। तिम्रा खुट्टाहरूमा साङ्गली बाँधिएको थिएन। होइन, अबनेर, तिमीलाई दुष्ट मानिसहरूद्वारा मारीयो।”

तब सबै मानिसहरू तिनको मृत्यु शोकमा फेरि रून्थाले। ३५दिनभरि नै मानिसहरू आएर दाऊदलाई भोजन ग्रहण गर्न अनुरोध गरे। तर दाऊदले प्रतिज्ञा गरेका थिए। उसले भने, “यदि घाम अस्ताउनु अघि मैले भोजन ग्रहण गरें भने परमेश्वरले मलाई धेरै दुःखहरूले दण्ड दिऊन्।” ३६सबै मानिसहरूले हेरिरहेका थिए अनि तिनीहरू राजा दाऊदले गरेका कार्यसँग सन्तुष्ट थिए। ३७यहूदा र इस्त्राएलका मानिसहरूले बुभे कि राजाको कुनै हात छैन नेरका छोरा अबनेरको मृत्युमा। ३८राजा दाऊदले उसका अधिकारीहरूलाई भने, “तिमीहरूलाई त्यो थाहा छैन आज इस्त्राएलका एक महत्वपूर्ण अगुवाको मृत्यु भयो। ३९आज म नयाँ राजा भए तापनि, कमजोर छु अनि यी सरूयाहको छोराहरू जसले मलाई धेरै दुःख दिएका छन्। म आशा गर्छु परमप्रभुले यी दुष्ट काम गर्नेलाई तिनको दुष्टताको निम्ति सजाय दिनुहुनेछ।”

शाऊलको परिवारमा समस्या

शाऊलका छोरा ईशबोशेतले अबनेरको मृत्युको खबर सुन्छ। ईशबोशेत र तिनका सबै मानिसहरू उराए। २दुइजना मानिसहरू शाऊलका छोरा ईशबोशेतलाई

भेट्न गए। ती दुवै मानिसहरू फौजका कप्तानहरू थिए। तिनीहरूका नाउँ रेकाब र बाना थियो। बेरोतका रिम्मोनका छोराहरू थिए ती दुइ। (बेरोत बिन्यामीन कुल परिवार समूहका अधिनस्त भएकोले तिनीहरू बिन्यामीनी थिए अरु बेरोतका सबै मानिसहरू गितैममा भागे र अहिले सम्म तिनीहरू त्यही छन्।)

४शाऊलको छोरा जोनाथनका मपीबोशेत नामका छोरा थिए। जब मपीबोशेत पाँच वर्षको हुँदा यिज्रेलबाट शाऊल र जोनाथन मारिएको खबर उसको घरमा आयो। ती शत्रुहरू आइरहेछ भनेर डराइन् मपीबोशेतलाई स्याहार्न उसलाई समातेर टाढा भागिन्। तर जब छिटो-छिटो भाग्न थाली त्यो बालक भुइँमा लड्यो। यसरी उसको दुवै खुट्टा लङ्गडो भयो।

५बेरोतीका रिम्मोनका छोराहरू रिकाब र बाना मध्यान्हमा ईशबोशेतको घरमा गए। ईशबोशेतमा गर्मी भएकोले आराम गरिरहेका थिए। ६-७रेकाब र बाना त्यस घरभित्र केही गर्नु लिनै निहुमा गए। ईशबोशेत आफ्ना ओछ्यानमा पल्टिरहेका थिए। रेकाब र बानाले ईशबोशेतलाई छुरीले घोचेर मारे। तब तिनीहरूले त्यसको टाउको काटेर तिनीहरूसितै लिएर गए। तिनीहरू रातभरि यर्दन बेंसी भएर हिँडे। ८हेब्रोन आइपुगे अनि दाऊदलाई ईशबोशेतको टाउको सुम्पे।

रेकाब र बानाले राजा दाऊदलाई भने, “तपाईंका शत्रु शाऊलका छोरा ईशबोशेतको टाउको यहाँ छ। उसले तपाईंलाई मार्न चाहान्थ्यो। परमप्रभुले शाऊल र उसका परिवारका मानिसहरूलाई आज तपाईंको खातिर सजाय दिनुभयो।”

९तर दाऊदले रेकाब र उसका भाइ बानालाई भने, “परमप्रभु शाश्वत हुनुहुन्छ, निश्चय नै उहाँले मलाई धेरै बिपतीहरूबाट बचाउनु भएको छ। १०तर पहिले एकपल्ट एउटा सोच्यो यो समचार मेरो निमित्त असल थियो र भन्यो, उसले भन्यो, ‘हेर्नु होस् शाऊल मखो।’ उसले सोच्यो यो खबर सुनेर म उसलाई उचित पुरस्कार दिन्छु। तर मैले त्यसलाई सिकलगमा मारिदिएँ। ११यसैकारण तिमीहरू, दुष्ट मानिसहरूले निर्दोष मानिसलाई उसको घर भित्र सुतिरहेको बेला मास्यौ, अब म तिमीहरूलाई मारेर उसको मृत्युको बदला लिनेछु, अनि म तिमीहरूलाई यस भूमि देखि धपाइदिनेछु।”

१२यसकारण दाऊदले उसको सैनिकहरूलाई रिकाब र बानाहरूलाई मार्न आदेश दिए। सैनिकहरूले रिकाबको र शरीरलाई बानाका हात खुट्टाहरू काटेर हेब्रोनको पोखरीको छेउमा भुण्डयाए। तब तिनीहरूले ईशबोशेतको टाउकोलाई अबनेरको चिहान भित्र हेब्रोनमा गाडे।

इस्राएलीहरूले दाऊदलाई राजा बनाउँछन्

५ त्यसपछि इस्राएलका सबै परिवार समूहहरू हेब्रोनमा दाऊदलाई भेट्न आए। तिनीहरूले दाऊदलाई

भने, “हेर्नुहोस्, तपाईं र हामी एउटै परिवारका हौं! रजब शाऊल हाम्रा राजा थिए, त्यस समयमा पनि तपाईं इस्राएलका सैनिक अगुवा हुनुहुन्थ्यो। तपाईंले हामीलाई युद्धमा दोहेयाउनु भयो अनि तपाईंले हामीलाई युद्धबाट पछि फर्काएर ल्याउनु भयो अनि परमप्रभुले पनि तपाइलाई घोषणा गरिसक्नु भएकै छ, ‘तिमी मेरा मानिसहरूको गोठालो हुनेछौ, र इस्राएलीहरू माथि शासक हुनेछौ।’”

३यसरी इस्राएलका सबै अगुवाहरू हेब्रोनमा दाऊदलाई भेट्न आए। राजा दाऊदले ती सबै अगुवाहरू सँग परमप्रभुको सामुनेमा हेब्रोनमा एउटा सन्धि गरे। त्यसपछि ती सबै अगुवाहरूले दाऊदलाई राजाको रूपमा अभिषेक गरे।

४जब दाऊद राजा भए उनि ३० वर्षका थिए। ४० वर्षसम्म तिनले शासन गरे। ५हेब्रोनमा तिनले यहूदामाथि साढे सात वर्ष शासन गरे अनि इस्राएल र यहूदामाथि यरूशलेममा ३३ वर्ष शासन गरे।

दाऊदले यरूशलेम शहरलाई जित्छन्

६राजा र तिनका मानिसहरू यरूशलेममा बसिरहेका यबूसीहरूको बिरुद्धमा गए। यबूसीहरूले दाऊदलाई भने, “तिमी हाम्रा शहरमा पस्नसक्दैनौ। यहाँसम्म हाम्रा अन्धा र लङ्गडाहरू नै तिमीलाई रोक्न यथेष्ट हुनेछन्।” (तिनीहरूले किन यसो भनेपछि दाऊद तिनीहरूको शहरभित्र पस्नसक्दैन भन्ने विचार थियो। ७तर दाऊदले सियोन कै किल्ला जिते। त्यस किल्लालाई दाऊद शहर बनाइयो।)

८त्यस दिन दाऊदले उसका मानिसहरूलाई भने, “यदि तिमीहरू यबूसीहरूलाई हराउन चाहन्छौ भने पानी बगीरहेको सुरुङको पर्खाल भित्र भएर ‘अन्धा र लङ्गडा’ शत्रु भएकहाँ पुग।”

यसकारण मानिसहरूले भन्ने गर्छन्, “अन्धा र लङ्गडाहरू पवित्र स्थानहरूमा आउन पाउदैन।”

९दाऊद यहि किल्लामा बस्ने गर्ने यसकारण यो ठाउँलाई “दाऊदको शहर” नाउँ दिए। दाऊदले अर्को क्षेत्रमा उन्नति गरे अनि यसलाई मिलो नाउँ दिए। त्यस शहर भित्र उसले धेरै भवनहरू पनि बनाए। १०दाऊद साह्रै शक्तिशाली भए त्यस कारण सर्वशक्तिमान परमप्रभुले तिनको साथ दिनुभयो।

११सोरका राजा हीरामले दाऊदकहाँ दूतहरू पठाए। हीरामले देवदारुको काठ सिकर्मी र डकर्मीहरू पनि पठाए। तिनीहरूले दाऊदको लागि एउटा महल बनाए। १२तब दाऊदले बुझेकि परमप्रभुले तिनलाई साँच्चै इस्राएलको राजा बनाउनु भएका छन्। दाऊदले यो पनि बुझे यहाँ पाए कि परमप्रभुले उहाँको राज्य महत्वपूर्ण परमेश्वरको मानिस, इस्राएलका मानिसहरूको खातिर दिनु भएको छ।

१३दाऊद हेब्रोनदेखि यरूशलेम गए। यरूशलेममा उसले धेरै पत्नीहरू अनि उप-पत्नीहरू पाए। केहि सन्तानहरू यरूशलेममा जन्मिए। १४यरूशलेममा जन्मिएका छोराहरू हुन्: शम्मू, शोबाब, नातान, सुलेमान, १५यिमार, एलीशू, नेपेग, यापि, १६एलीशमा, एल्यादा तथा एलीपेलेत।

दाऊद पलिस्तीहरू बिरूद्ध लडछन्

१७पलिस्तीहरूले इस्राएलको राजाको रूपमा दाऊदको अभिषेक भएको खबर सुने। यसर्थ दाऊदलाई मार्नको निम्ति पलिस्तीहरू दाऊदको खोजी गर्न थाले। तर दाऊदले यो थाहा पाएर यरूशलेमको किल्लामा गए। १८पलिस्तीहरू आएर रपाईमको बेसीमा डेरा जमाए।

१९दाऊदले परमप्रभुलाई सोध्दै भने, “के म पलिस्तीहरूसँग युद्ध गर्न निस्कौं? पलिस्तीहरूलाई हराउनका निम्ति मलाई सहयोग गर्नुहुन्छ?”

परमप्रभुले दाऊदलाई भन्नु भयो, “निश्चय जाऊ, म पलिस्तीहरूलाई परास्त गर्न तिमीलाई सहायता गर्नेछु।”

२०तब दाऊद बाल-पराजीम गए र पलिस्तीहरूलाई त्यही हराए। दाऊदले भने, “परमप्रभु मेरा शत्रुका सेनाहरूका बाँध भत्किएर छताछुल्ल पोखिएको पानी भगाउनु भयो।” यही कारण दाऊदले त्यस ठाउँको नाउँ “बाल-पराजीम” राखे। २१पलिस्तीहरूले तिनीहरूको देवताको मूर्तीहरू त्यही छोडेका थिए। दाऊद र उसका मानिसहरूले तिनीहरू सबै हटादिए हटाए।

२२फेरि पनि पलिस्तीहरूले रपाईमको बेसीमा आएर पाल हाले।

२३दाऊदले परमप्रभुमा प्रार्थना गरे। त्यस समय परमप्रभुले दाऊदलाई भन्नुभयो, “त्यहाँ माथि नजाऊ। शत्रुका सेनाहरूलाई पछाडिबाट आक्रमण गर। पीपलका रूखको अर्को तिरबाट आक्रमण गर। २४पीपलको रूखमाथि पलिस्तीहरू बडिरहेको आवाज सुनिनेछ। त्यसबेला चाँडो आक्रमण गर परमप्रभुले पलिस्तीहरूलाई हराउन सहयोग गर्नु हुनेछ।”

२५परमप्रभुले आज्ञा गरे जस्तै दाऊदले गरे। अनि तिनले पलिस्तीहरूलाई हराए। तिनले गेबा देखि गेजेरसम्म खेदेर मारे।

परमेश्वरको पवित्र सन्दूक यरूशलेम पुर्‍याइयो

६ दाऊदले इस्राएलका कुशल सेनाहरूलाई भेला गराए। त्यहाँ ३०,००० मानिसहरू भेला भए। तब दाऊद र तिनका मानिसहरू यहूदाको बालाथमा गए। तिनीहरूले यहूदाको बालाथबाट परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई यरूशलेम पुर्‍याए। मानिसहरू परमेश्वरको आराधना गर्न पवित्र सन्दूकको सामुन्ने गए। पवित्र सन्दूक परमप्रभुको सिंहासन जस्तै हो। पवित्र सन्दूकको माथिल्लो भागमा करूब परीका मूर्तीहरू बिराजमान

छन्। अनि परमप्रभु चाहिँ यी परीहरूका माभमा राजा भै बस्नु भएको छ। ३पहाडमाथि भएको पवित्र सन्दूकलाई अमीनादाबको घरबाट निकाले। तब तिनीहरूले परमेश्वरको भनिएको पवित्र सन्दूकलाई नया गाडीमाथि राखे। उज्जा र अहीयो नामका अबीनादाबका छोराहरूले उक्त गाडा हाँके।

४यसरी पवित्र सन्दूकलाई पहाडको अमीनादाबको घरबाट निकाले र उज्जाले गाडामा पवित्र सन्दूक राखेर गाडा हाँके अहीओ अघि-अघि बाटोमा हिँडेर गाडालाई मार्ग प्रशस्त गरे। ५दाऊद अनि इस्राएलीहरू नाच्दै र संगीतमय बाजा-गाजाहरू बजाउँदै अघि बढे। तिनीहरूको बीचमा संगीतमय साधनहरू वीणा, सारङ्गी, खैजडी, शंकुबाट काठका बाजाहरू अनि भयालीहरू थिए। ६जब दाऊदका मानिसहरू नाकोन खलामा आइपुगे गाडा तान्ने गोरु ठेस् खाए। गाडामा पवित्र सन्दूक हुत्तिएर भण्डै लड्यो। तत्कालै, उज्जाले पवित्र सन्दूकलाई लडनदेखि रक्षा गरे। ७तर परमप्रभु उज्जासँग रिसाउनुभयो र उज्जालाई मार्नु भयो। उज्जाले पवित्र सन्दूकलाई छोएर लापरवाही गर्‍यो। परमेश्वरको पवित्र सन्दूक कै छेउमा उज्जा मर्‍यो। ८दाऊद साहै क्रोधित अनि खिन्न भए किनभने परमप्रभु द्वारा उज्जया मारिए। दाऊदले उक्त स्थानको नाउँ “पेरेस उज्जा” राखे। आज पनि उक्त स्थानको नाउँ पेरेस उज्जा नै भनिन्छ।

९त्यस दिन, दाऊद परमप्रभुसँग डराए। दाऊदले भने, “अब कसरी परमेश्वरको पवित्र सन्दूक म कहाँ ल्याउने?” १०दाऊदले परमप्रभुको पवित्र सन्दूक दाऊदको शहर भित्र लैजान चाहेनन्। दाऊदले परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई गात देखि ओबेद-एदोमको घरमा राख्ने निर्णय गरे। पवित्र सन्दूकलाई बाटोबाट ओबेद-एदोमको घरमा लगे। ११उक्त घरमा पवित्र सन्दूक तीन महीना सम्म रह्यो। परमप्रभुले ओबेद-एदोम र तिनका परिवारलाई आशीर्वाद दिनुभयो।

१२पछि मानिसहरूले दाऊदलाई भने, “परमप्रभुले ओबेद-एदोमका परिवारलाई आशीर्वाद दिनुभएको छ किनभने उसले परमप्रभुको पवित्र सन्दूकलाई उसको घरमा राखेकोछ।” तब दाऊद गए र परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई खुशी अनि आनन्दको साथमा ओबेद-एदोमको घरबाट माथि ल्याए। १३जब मानिसहरू पवित्र सन्दूक बोकेर छ कदम अघि हिँडे, दाऊदले तिनीहरूलाई रोके अनि एउटा साँढे र मोटो बाछा बलि चढाए। १४परमप्रभुको अघि दाऊद नाचे। दाऊदले एपोद लगाएका थिए।

१५दाऊद र सारा इस्राएलीहरू दंगदास थिए परमप्रभुको पवित्र सन्दूकलाई शहर भित्र्याउँदा तुरही बजाउँदै आनन्दको आवाज निकाले। १६शाऊलकी छोरी मीकलले भयालबाट हेर्दैथिइन्। जब परमप्रभुको पवित्र सन्दूकलाई शहरमा ल्याइयो दाऊद नाच्दै उफ्रँदै गर्नथाले। मीकलले यो

हेरिहरेकी थिई र दाऊदसँग रिसाईन्। तिनले सोचिन् उ आफैले आफैलाई मुख बनाउँदैछ।

१७दाऊदले पवित्र सन्दूकको निम्ति एउटा छाउनी बनाए। इस्राएलीहरूले परमप्रभुको उक्त सन्दूकलाई त्यस छाउनीमा राखे। त्यसपछि दाऊदले होमबली र मेलबली चढाए।

१८होमबली र मेलबली चढाइसके पछि दाऊदले सर्वशक्तिमान परमप्रभुको नाममा मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिए। १९प्रत्येकलाई रोटी, किशमिश र खजूरको रोटी दिएका थिए। तब सबै मानिसहरू घर फर्के।

मीकलले दाऊदलाई गाली गर्छिन्

२०दाऊद आफ्नो घरमा आशीर्वाद दिन गए। तर शाऊलकी छोरी मीकल तिनलाई भेट्न आइन्। मीकलले भनिन्, “इस्राएलका राजाले आज आफैलाई सम्मान गरेनन्। आफ्नै नोकनीहरूका अघि तपाईंले आफ्नो लुगा खोल्नु भयो। तपाईं त्यही मूर्खमध्येको एक हुनुभयो जसले नलजाई कपडाहरू खोल्छन्।”

२१तब दाऊदले मीकललाई भने, “परमप्रभु आफैले मलाई चुन्नु भयो। न त तिम्रा बाबु न उनका परिवारबाट कसैले परमप्रभुले मलाई इस्राएल अनि उहाँका मानिसहरूमाथि शासन गर्न चुन्नु भयो। त्यसै कारण म अझ पनि परमप्रभुको अघि नाचिरहनेछु। २२म यी कुराहरू गर्नेछु त्यसले सबैलाई धेरै छक्क पार्नेछ। तिमिले मलाई सम्मान गर्ने छैनौ, तर स्त्रीहरू जसको विषयमा तिमि बात गरिरहेकाछौ। मेरो गर्व हुनेछ।”

२३शाऊलकी छोरी मीकलको एउटा पनि नानी भएन। तिनी नानी नजन्माई मरीन्।

दाऊदले मन्दिर बनाउन चाहे

७ राजा दाऊद आफ्नो नयाँ घरमा सरेपछि, परमप्रभुले उसलाई इस्राएल वरिपरिका सबै देशका शत्रुहरूबाट शान्ति दिनु भयो। २राजा दाऊदले नातान अगमवक्तालाई भने, “हेर्नुहोस्, म देवदारको काठले बनेको सुन्दर घरमा छु तर परमेश्वरको पवित्र सन्दूक भने पाल्मा छ। हामीले पवित्र सन्दूकको निम्त सुन्दर भवन बनाउनु पर्छ।”

३नातानले राजा दाऊदलाई भने, “तपाईंलाई जे राम्रो लाग्छ त्यही गर्नुहोस्। परमप्रभु नै तपाईंसित हुनुहुन्छ।”

४तर त्यही रात परमप्रभुको आदेश नातानलाई आउँछ। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ५“मेरो सेवक दाऊद कहाँ गएर भनिदेऊ, ‘परमप्रभु के भन्नु हुन्छ भने, मलाई बस्नेघर बनाउने तिमि होइनौ। ६इस्राएलीहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउँदा म कहिले पनि घरमा बसिन। म सधैं पालैमा थिए। पाल नै मेरो घर थियो। ७मैले इस्राएलका परिवार समूहलाई देवदारको सुन्दर घर बनाइदेओ भनेर

कहिले पनि भनिन। म तिनीलाई यस्तो वचन दिन्छु कि तिम्रा वंश नै राजाहरू हुनेछन्।”

८“मेरो सेवक दाऊदलाई भनिदेऊ: ‘सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ: ‘मैले तिम्रीलाई चुने जब तिमि एउटा गोठाला जस्तै थियौ। उहाँले तिम्रीलाई मेरा मानिसहरू र इस्राएलको शासक बनाउनुभयो। ९तिमि जहाँ जहाँ गयौ म तिमिसितै थिए। मैले तिम्री शत्रुहरूलाई परास्त गरें। मैले तिम्रीलाई पृथ्वीमा एउटा महत्वपूर्ण व्यक्ति बनाएकोछु। १०-११म इस्राएलीहरूको निम्ति एउटा यस्तो ठाउँ छान्ने छु। म इस्राएलीहरूलाई तिनीहरूको आफ्नै स्थानमा नियुक्त गर्नेछु। अब देखि तिनीहरू फिरन्ते जीवन जीउने छैनन्। शुरुमा मैले इस्राएली मानिसहरूको निम्ति न्याय कर्ता नियुक्त गरे। तर नराम्रा मानिसहरूले तिनीहरूलाई साहै सताए। अब यस्तो कुरा हुनेछैन। म यस्तो अवस्था सृजना गर्नेछु त्यहाँ केही दुःख तिमिहरूका शत्रुहरूबाट हुने छैन।

१२“जब तिम्रो जीवन सिद्धिन्छ, तिमि मर्नेछौ अनि तिम्रीलाई तिम्रा पिता-पूर्वार्हसितै गाडिने छ। तर त्यस समय म तिम्रो आफ्नै एक जना नानीलाई राजा बनाउनेछु। १३उसैले मेरो मन्दिर निर्माण गर्नेछ। अनि म उसको राज्यलाई सदा सर्वदा एकदमै शक्तिशाली बनाउनेछु। १४म उसको पिता हुनेछु र उ मेरो छोरा हुनेछ। जब उसले पाप गर्दा, म अरू मानिसहरूद्वारा उसलाई दण्ड दिनेछु। तिनीहरू मेरो यन्त्रहरू हुने छन्। १५तर म उसलाई प्रेम गर्न छोडिदिनँ। मेरो कृपा दृष्टि उ माथि रहन्छ। मेरो माया र दया शाऊलबाट हट्यौ। मैले तिम्रीलाई काखी च्याप्दा शाऊललाई टाढा बनाएँ। म तिम्रा परिवारलाई चाहियसो गर्दिन। १६तिम्रो वंश राजकीय वंशहुनेछ तिमि त्यसमाथि निर्भर छन सक्छौ। त्यहाँ तिम्रो राज्य तिम्रो निम्ति सदा-सर्वदा रहनेछ। तिम्रो सिंहासन (राज्य) सदा-सर्वदा खडा रहनेछ।”

१७नातानले दर्शनको विषयमा दाऊदलाई भने। उसले परमेश्वरका वचनको विषयमा प्रत्येक कुराहरू दाऊदलाई बताए।

दाऊदले परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्छन

१८तब राजा दाऊद परमप्रभुको सामुने बसे। दाऊदले भने, “हे परमप्रभु तपाईंले मेरो परिवारलाई हामीले चाहेको भन्दा महत्वपूर्ण बनाउनु भएको निम्ति तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छु।” तपाईंले किन हामीलाई यस्तो उच्चा स्थान दिनुभयो? १९म एउटा सेवक भन्दा केहि होइन। तपाईं म प्रति यति दयालु बन्नु भयो। तर तपाईंले यस्तै कृपा मेरा सन्तानहरूलाई पनि गर्नेछु भन्नुभयो। हे सर्वोच्च परमप्रभु, के यो तपाईंको मानिसहरूसित बार्तालाप गर्ने सामान्य तरिका हो? २०“तपाईंसित कुरा गर्न म अत्यन्तै कोमल छु।” परमप्रभु, मेरा मालिक, तपाईंलाई थाहै छ म सेवक बाहेक केहि होइन। २१तपाईंले यो

महान काम गर्नु हुनेछ किनभने तपाईंले त्यो गर्नु भन्नु भएको छ, अनि तपाईंले यो तपाईंको इच्छा अनुसार गर्नु हुनेछ। तपाईं चाहनुहुन्छ मैले यी सबै कुराहरू जान्न सकौं। २२ परमप्रभु मेरो मालिक यही कारणले तपाईं महान् हुनुहुन्छ। तपाईं अद्वितीय हुनुहुन्छ। तपाईंबाहेक अर्को परमेश्वर छैन। हामीलाई थाहा छ कारण हामीले यी सब तपाईंले गर्नु भएका कार्यहरू सुन्यौं।

२३“तपाईंका मानिसहरू जस्ता इस्त्राएल र त्यहाँ पृथ्वीमाथि अर्को जाति छैन। तिनीहरू विशेष मानिसहरू हुन्। तिनीहरू दास दासी थिए। तर तपाईंले मिश्रबाट बाहिर ल्याएर स्वतन्त्र बनाइदिनु भयो। तिनीहरूलाई तपाईंका मानिस बनाउनको निम्ति अनि तपाईंको आफ्नै नाउँ बनाउनका निम्ति। आफ्ना मानिसहरू अनि भूमिको खातिर तपाईंले महान र भएयोग्य कार्यहरू गर्नु भयो। २४ तपाईंले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई सँधैको निम्ति आफ्नो बनाउनु भयो। अनि परमप्रभु, तपाईं तिनीहरूका परमेश्वर हुनुभयो।

२५“अहिले, परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंले मेरो निम्ति केही गरिदिने वचन दिँदैहुनुहुन्छ, तपाईंको सेवकलाई र मेरा परिवारका सन्तानलाई। यसबेला दया गरी आफ्नो वचनलाई पूरा गर्दै मेरा परिवारलाई राजवंश बनाइदिनुहोस्। २६ तब तपाईंको नाउँ सदा-सर्वदा सम्मानित हुनेछ। मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘सर्वशक्तिमान् परमप्रभु परमेश्वरले इस्त्राएललाई शासन गर्नुहुन्छ। अनि यस्तो होस् कि दाऊद परिवार तपाईंको सामुन्ने स्थापित होस्।’

२७“तपाईं सर्वशक्तिमान्, इस्त्राएलका परमेश्वर, मलाई धेरै कुरा देखाउनु भयो। तपाईंले भन्नु भयो, ‘तेरो परिवारलाई महान बनाइदिन्छु।’ यसैले गर्दा म, तपाईंको सेवक, यस्तो प्रार्थना गर्ने विचार लिएँ। २८ परमप्रभु मेरा मालिक, तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ। तपाईंले भन्नु भएका कुराहरूमा म सत्य मान्न सक्छु। अनि तपाईंले भन्नु भयो यी असल कुराहरू मसँग घट्ने छन्। २९ मेरा परिवारलाई आशीर्वाद दिनुहोस्। तिनीहरूलाई सधै तपाईंको सामुन्ने उभिएर सेवा गर्न दिनुहोस्। परमप्रभु मेरा मालिक, तपाईं आफैले यसो भन्नु भएको थियो। तपाईं आफैले मेरा परिवारलाई सधैभरिको निम्ति आशीर्वाद दिनुभयो।”

दाऊदले धेरै युद्धहरू जित्छन्

८ पछि, दाऊदले पलिशतीहरूलाई जित्छन्। पलिशतीहरूको राजधानी शहरले ठूलो भू-भाग नियमन्त्रणमा राखेका थिए। दाऊदले त्यस भू-भाग माथि अधिकार जमाए। २ दाऊदले मोआबका जनतालाई पनि हराए। तिनीहरूलाई जमिनमा लमतन्न सुत्न बाध्य बनाए। तब तिनले एउटा डोरीले नापे। प्रत्येक दुइ नापभित्र पर्न आएकाहरूलाई मार्न अहाए र तेस्रो नापमा

परेकालाई छोडिदिए। यसरी मोआबका मानिसहरू दाऊदका सेवक बनिए। तिनीहरूले उनलाई राजस्व बुझाए।

३ रहोबका छोरा हददेजेर सोआका राजा थिए। यूफ्रेटिस नदी क्षेत्रमा अधिकार जमाउन लाग्दा दाऊदले हददेजेरलाई परास्त गरे। ४ दाऊदले हददेजेरबाट १,७०० घोडसवार सैनिक र २०,००० पैदल सेना कब्जामा पारे। १०० बाहेक सबै घोडाहरूलाई दाऊदले लङ्गडा बनाईदिए।

५ दमिशकका अरामीहरू सोबाका राजा हददेजेरलाई सहायता पुर्‍याउन आए। तर दाऊदले ती २२,००० अरामीहरूलाई परास्त गरे। ६ त्यसपछि दाऊदले दमिशकको अराममा सेनाको एउटा छाउनी बनाए। अरामीहरू दाऊदका सेवक भए र राजस्व ल्याए। परमप्रभुले दाऊदलाई जतै तरै विजय गराउनु भयो।

७ दाऊदले हददेजेरका सेवकहरूबाट सुनका ढालहरू लिए। दाऊदले ती ढालहरू येरूशलेममा ल्याए। ८ दाऊदले काँसका धेरै-धेरै सामानहरू तेबह र बेरौतैबाट प्राप्त गरे। (तेवहर बेरौतै शहरहरू हददेजेरका अधिनमा थिए।)

९ हमातका राजा तोईले हददेजेरका सम्पूर्ण सेनालाई दाऊदले परास्त गरेको खबर सुने। १० यसकारण तोईले आफ्ना छोरा योरामलाई दाऊदकहाँ पठाए। दाऊदले हददेजेरलाई परास्त गरेकोले योरामले दाऊदलाई अभिनन्दन गर्दै आशीर्वाद दिए, हददेजेरले तोईसँग पहिले धेरै चोटि युद्ध लडेका थिए। योरामले सुन, चाँदी र काँसका सामानहरू ल्याएका थिए। ११ दाऊदले ती सम्पूर्ण सामानहरू परमप्रभुमा अर्पण गरे। दाऊदले पहिले धेरै राष्ट्रहरूलाई पराजित गरी ल्याएर अपर्णगरेका सामानहरूसँगै ती सामानहरू राखे। १२ दाऊदले अराम, मोआब, अम्मोन, पलिशती अमालेकहरूलाई हराए। सोबाका राजा रहोबको छोरा हददेजेरलाई पनि हराए। १३ दाऊदले १८,००० अरामीहरूलाई खारको बेसीमा मारे। तिनी घर फर्कदा साह्रै ख्याती कमाए। १४ दाऊदले एदोममा सैनिक छाउनीहरू बनाए। एदोमका सम्पूर्ण क्षेत्रमा सैनिक छाउनी बनाए। एदोमका सबै मानिसहरू दाऊदका सेवक बने। परमप्रभुले दाऊदलाई जता ततै विजय दिलाउनु भयो।

दाऊदको शासन

१५ दाऊदले इस्त्राएलभरि नै शासन गरे। दाऊदले आफ्ना मानिसहरूलाई असल र निष्पक्ष न्याय दिन्थे। १६ सरूयाहका छोरा योआब सेनाका कप्तान थिए। अहिलूदका छोरा यहोशापात लेखपाल थिए। १७ अहीतूबका छोरा सादोक र एबीयातारका छोरा अहीमेलक पूजाहारीहरू थिए। सरयाह सचिव थिए। १८ यहोयादाका छोरा बनायाह करेती र पलेतीहरूका निम्ति अधिकारी थिए। अनि दाऊदका छोराहरू चाहि प्रमुख थिए।

शाऊलका परिवार प्रति दाऊद दयालु बन्छन्

दाऊदले सोधे, “के शाऊलका परिवारका कुनै सदस्य जीवित छन्? जोनाथनको कारणले म उ प्रति दयालु बन्न चाहन्छु।”

रशाऊलका परिवारमा एकजना सीबा नामका नोकर थिए। दाऊदका सेवकहरूले सीबालाई दाऊदको अधि बोलाए। राजा दाऊदले सीबालाई भने, “के तिमी नै सीबा हौ?”

सीबाले भने, “ज्यू, म तपाईंको सेवक सीबा हुँ।”

रराजाले भने, “के शाऊलका परिवारका कुनै सन्तान बाँचेका छन्? यदि छन् भने म परमेश्वरको दया उसलाई देखाउन चाहन्छु।”

सीबाले राजा दाऊदलाई भने, “जोनाथनका एकजा छोरा अभै जीवित छन्। तर उसका दुवै खुट्टा लङ्गडो छन्।”

रराजाले सीबालाई भने, “त्यो छोरा कहाँ छ?”

सीबाले राजालाई भने, “उनी लो-देवारका अम्मीएलका छोरा मकीरका घरमा छन्।”

प्रत्यसपछि राजा दाऊदले आफ्ना केही अधिकारीहरूलाई अम्मीएलका छोरा मकीरका घरबाट जोनाथनका छोरालाई ल्याउन लो-देवार पठाए। रजोनाथनका छोरा मपीबोशेत दाऊदका सामुने शिर भुकाएर दण्डवत गरे।

दाऊदले भने, “मपीबोशेत?”

मपीबोशेतले भने, “ज्यू हजुर, मै हु, तपाईंको सेवक मपीबोशेत।”

दाऊदले मपीबोशेतलाई भने, “डराउने काम छैन। म तिमीलाई दया गर्छु। तिम्रो पिताको कारणले म तिमीप्रति दयालु रहनेछु। तिम्रा बाजेका जति पनि जग्गा जमिन थियो म सबै तिमीलाई फिर्ता दिन्छु। तिमी सधै मसँगै टेबलमा बसेर खानेछौ।”

रमपीबोशेतले फेरि केही भुकेर दाऊदलाई भने, “म मरेको कुकुर जति पनि भइन तर पनि तपाईं यति दयालु बन्नु भयो।”

प्रत्यसपछि राजा दाऊदले शाऊलका नोकर सीबालाई बोलाएर भने, “शाऊलका जे जति जेथा थिए ती सब मैले तिम्रो मालिकका नाति (मपीबोशेत)लाई दिएँ। १०तिमीले मपीबोशेतको जमीनमा तिम्रो छोराहरू अनि नोकरहरूसित खेती गर्ने छौ अनि बाली काट्ने छौ तब तिम्रा मालिकको नातिको लागि प्रचुर भोजन हुनेछ। तर तिम्रा मालिकका नातिले सधै मसित खाना खानेछन्।” सीबाका १५ छोरा र २० जना नोकरहरू थिए। ११सीबाले राजा दाऊदलाई भने, “म तपाईंको सेवक हुँ, तपाईंले जे आदेश दिनु हुन्छ म गर्नेछु।”

यसर्थ मपीबोशेत दाऊदका छोराको जस्तै दाऊदसँगै खाना खान थाले। १२मपीबोशेतका जवान छोराको नाउँ मीका थियो। सीबाका सबै परिवारका सदस्यहरू मपीबोशेतका सेवक बने। १३मपीबोशेतका दुवै खुट्टा

लङ्गडा थिए। मपीबोशेत यरूशलेममा बसे र प्रत्येक दिन राजासँगै खान थाले।

हानूनले दाऊदका मानिसहरूलाई लज्जित बनाउँछन्

१० पछि अम्मोनीहरूका राजा नाहाश मरे। तिनको मृत्युपछि तिनका छोरा हानून नयाँ राजा भए। रदाऊदले भने, “नाहाश मप्रति उदार थिए। यसैले मैले पनि तिनका छोरा हानूनप्रति उदार बन्नुपर्छ।” त्यसैले हानूनलाई उसका पिताको मृत्युको बारे सान्त्वना प्रदान गर्न दाऊदले आफ्ना अधिकारीहरू पठाए।

यसर्थ दाऊदका अधिकारीहरू अम्मोनीहरूको देशमा गए। रतर अम्मोनी अधिकारीहरूले हानूनलाई भने, “दाऊदले आफ्ना मानिसहरू तपाईंको पिताको मृत्युमा तपाईंलाई सान्त्वना दिन भनेर पठाएका हुन् भनी तपाईं मान्नु हुन्छ? निश्चय होइन! दाऊदले त यी मानिसहरूलाई तपाईंको शहरको जानकारी लिन पठाएका हुन्। तपाईं विरुद्ध युद्ध गर्ने योजना हो।”

रयसकारणले हानूनले ती अधिकारीहरूलाई पक्रेर आधा दाही अनि कम्बरदेखि तलको लुगा काटेर खेदे।

रजब मानिसहरूले दाऊदलाई सुनाए, उनले उसका दूतहरूलाई ती लज्जित व्यक्तिहरू कहाँ पठाए। राजा दाऊदले खबरमा भने, “दाही लामो नभइञ्जेलसम्म तिमीहरू यरीहोमा नै बस्नेछौ। तब पछी यरूशलेम आउँछौ।”

अम्मोनीहरूको विरुद्धमा युद्ध

६अम्मोनीहरूले त्यो सम्भके दाऊदले तिनीहरूलाई उसको शत्रु सोचे। यसकारले गर्दा तिनीहरूले बेत-शहोब र सोबाबाट अरामीहरूलाई ज्यालामा भिक्काए। तिनीहरू २०,००० अरामीहरू पैदल सेनाहरू आए। अम्मोनीहरूले पनि माकाका राजासहित १,००० मानिसहरू र तोबबाट १२,००० मानिसहरू ज्यालामा भिक्काए।

दाऊदले यी सबै थाहा पाए। यसैले योआब र धेरै शक्तिशाली सेनालाई पठाए। रअम्मोनीहरू बाहिर आए अनि युद्धको निमित्त तयार भए। तिनीहरू शहरको द्वारमा खडा भए। अरामी सैनिकहरू सोबा र रहोबबाट ती तोब र माका शहरबाट बाहिरका खेतमा जम्मा भएका थिए।

६योआबले देखे तिनीहरू दुवैतिरबाट घेर्दै आए। यसकारण योआबले केही असल इस्त्राएली सैनिकहरूलाई तहलगाएर अरामीहरूका विरुद्ध युद्ध गरे। १०तब उसले बाँकी मानिसहरूलाई उसको भाइ अवीशैको अधिकारमा लगाए अनि तिनीहरूलाई अम्मोनीहरूको विरुद्धमा खटाए। ११योआबले अवीशैलाई भने, “यदि अरामीहरू मभन्दा शक्तिशाली भए भने तैले मलाई साथ दिनेछस्। र उता अम्मोनीहरू तँभन्दा शक्तिशाली निस्किए म तपाईं सहायता पुर्‍याउनेछु। १२हामी शक्तिशाली

हैं, हाथो मानिसहरू, र परमेश्वरको शहरको बचाउका निमित्त सहासी भएर युद्ध लडौं परमप्रभुले त्यही गर्नु हुन्छ जो उहाँलाई ठीक लाग्छ।”

१३त्यसपछि योआब र तिनका मानिसहरूले अरामीहरूसँग युद्ध लडे। अरामीहरू भागे। १४अम्मोनीहरूले अरामीहरू भागेका देखेर आफू पनि भाग्नथाले।

यसरी तिनीहरू आफ्ना शहर फर्किए। यसरी योआब अम्मोनीहरूसँग लडेर यरूशलेम फर्किए।

अरामीहरूको फेरि युद्ध लड्ने विचार

१५अरामीहरूले इस्त्राएलीबाट हारेको थाहा गर्न थाले। यसकारण तिनीहरूले फेरि ठूलो फौज भेला गरे। १६हददेजेरले युफ्रेटिस नदी पारी टाढा पठाएर अरामीहरूलाई बोलाउन पठाए। ती अरामीहरू हेलाममा आए। शोबक तिनीहरूका अगुवा थिए जो हददेजेरका सेनाका कप्तान थिए।

१७दाऊदले यी सब सुने। यसर्थ तिनले सबै इस्त्राएलीहरूलाई भेला गराए। तिनीहरू यर्दन नदी तरेर हेलम पुगे।

अरामीहरू तयारै थिए र धावा बोले। १८तर दाऊदले अरामीहरूलाई हराए अनि अरामिहरू भागे गए। दाऊदले ७०० रथका चालक र ४०,००० घोडसवार सैनिकलाई मारे। दाऊदले शोबाक, अरामी सैनिकहरूका कप्तानलाई पनि मारे।

१९हददेजेरलाई सेवा पुग्थोइरहेको राजाहरूले देखे इस्त्राएलीहरूद्वारा परास्त भएको कुरा। यसैले तिनीहरूले इस्त्राएलीहरूसँग शान्ति सम्भौता गरे र इस्त्राएलीहरूका सेवक बने। अरामीहरूले फेरि-फेरि अम्मोनीहरूलाई सहयोग पुऱ्याउन डराए।

दाऊद बेतशेबासँग मिल्छन्

११ बसन्त ऋतुको समय जब राजाहरू युद्धका निमित्त बाहिर आए र दाऊदले योआब, तिनका अधिकारीहरू र सारा इस्त्राएली सैनिकहरूलाई अम्मोनीहरू नष्ट गर्न पठाउनु भयो। योआबका सेनाहरूले तिनीहरूको राजधानी रब्बा शहरमा पनि आक्रमण गरे।

तर दाऊद यरूशलेममा नै बसे। रसाँभ्रमा तिनी ओच्छ्यानबाट उठे र राजभवनको कौशिम टहल्लथाले। त्यहि समय दाऊदले कौशिबाट एउटी स्त्रीलाई नुहाउँदै गरेको देखे। तिनी साहै सुन्दरी थिईन्। रत्यसैकारण दाऊदले तिनको विषयमा जान्नका निमित्त आफ्ना अधिकारीहरू पठाए। एकजना अधिकारीले बुभेफर खबर दिए, “त्यो स्त्री एलीआमको छोरी र हितीका उरियाहकी पत्नी बेतशेबा हुन्।”

४दाऊदले उसका दूतहरूलाई त्यो स्त्री बोलाउन पठाए। जब ती स्त्री आइन्, दाऊदले तिनीसँग सहवास

गरे। तिनको मासिक धर्मको समय शेष भयो। तब तिनी गइहालीन्। ५र बेतशेबा गर्भवती भइन्। तिनले दाऊदलाई, “म गर्भवती भएँ” भनेर खबर पठाइन्।

दाऊदले आफ्नो पाप लुकाउन चाहे

६दाऊदले योआबकहाँ खबर पठाए, “हितीका उरियाहलाई मकहाँ पठाउनु।”

यसैले योआबले उरियालाई दाऊदकहाँ पठाए। ७उरियाह दाऊदकहाँ आए। दाऊदले उरियासँग योआबको विषयमा सोधे। सैनिकहरूको हाल खबर सोधे र युद्धको विषयमा जान्न चाहे। ८तब दाऊदले उरियाहलाई भने, “आराम गर र आनन्दित हौ।”

उरियाहले राजभवन छोडे। राजाले उसलाई उपहारहरू पनि दिए। ९तर उरियाह उसको घरमा गएनन्। उरियाह राजभवनको बाहिर दैलोमा सुते। राजाका अन्य नोकर चाकर भैँ तिनी सुते। १०नोकर चाकरले दाऊदलाई भने, “उरियाह घर गएनन्।”

त्यसपछि दाऊदले उरियाहलाई भने, “तिमी टाढाबाट आएका थियौ किन घर गएनौ?”

११उरियाहले दाऊदलाई भने, “परमप्रभुको पवित्र सन्दूक अनि इस्त्राएलका सैनिकहरू र यहूदाका सैनिक सबै तम्बूमा बस्छन्। मेरा स्वामी योआब, अनि राजा दाऊदका अधिकारीहरू सबै खुल्ला मैदानमा डेरा गरेर बस्छन्। यसैले म घर गएर खाई पिई पत्नीसँग सुत्नु ठीक हैन।”

१२दाऊदले उरियाहलाई भने, “आज यही बस। भोलि म तिमीलाई युद्धभूमिमा पठाउँछु।”

उरियाह त्यस दिन रातभरि यरूशलेममा नै बसे। १३त्यसपछि दाऊदले उरियाहलाई उनलाई भेट्नु भने। उरियाहले दाऊदसँगै खान-पिन गरे। दाऊदले उरियाहलाई धेरै मताए। तर पनि उरियाह उसको घरमा गएनन्। तिनी अन्य सेवकहरू भैँ राजमहलको प्रवेशद्वार बाहिर सुते।

दाऊदको उरियाहलाई मार्ने योजना

१४अर्को बिहान दाऊदले योआबलाई पत्र लेखे। दाऊदले उरियाहलाई नै पत्र थमाए। १५पत्रमा दाऊदले लेखेका थिए: “उरियाहलाई जहाँ घमासन युद्ध हुन्छ त्यही पठाउनु। एक्लो छोडिदिनु अनि युद्धमा नै मरोस्।”

१६जब योआबले शहरलाई कब्जा गरे, उसले जहाँ साहसी अम्मोनीहरू थिए ती भेट्टाए। उनले उरियाहलाई त्यही ठाउँमा जान छाने। १७रब्बाका मानिसहरू योआबको विरुद्ध युद्ध गर्न आए। दाऊदका कतिपय मानिसहरू मरे। मर्नेहरूमा उरियाह पनि थिए।

१८तब योआबले दाऊदलाई युद्धको विषयमा खबर पठाए। १९योआबले दूतलाई युद्धमा के भएको थियो भन्नु भनेर पठाए। २०योआबले भने, “हुनसक्छ राजा

रिसाउनु हुनेछ अनि सोध्नु हुनेछन्, 'योआबका सेनाहरू शहरका पर्खाल नजिक किन लडे? सँचै नै योआबलाई थाहा हुनुपर्ने पर्खालमाथिबाट मानिसहरूले तल बाण चलाउन सक्छन्। २१के उसलाई थाहा छैन यरूबेशेतका छोरा अबीमेलेकलाई कसले मार्छो? एउटी आइमाईले जाँतोको ढुँगाले हानेर अबीमेलेक मरेका थिए। त्यस्तो जान्दा जान्दै पनि किन पर्खालकै नजिक गएको?' यदि राजाले यी कुराहरू सोध्ने भने भन्नु, 'तपाईंको अधिकारी उरियाह पनि मरे।'

२२दूत गएर योआबले आज्ञा दिएका कुरा सबै दाऊदलाई सुनाए। २३दूतहरूले दाऊदलाई भने, "अम्मोनका मानिसहरूले हामीलाई मैदानमा धावा बोले। हामी लड्यौं र शहरको फाटकसम्म खेद्दै भगायौं। २४तब शहरको पर्खालबाट तपाईंका अधिकारीहरूलाई मानिसहरूले बाण चलाए। तपाईंका केही अधिकारीहरू मरे। तपाईंका अधिकारी उरियाह पनि यसरी मरे।"

२५दाऊदले दूतहरूलाई योआब कहाँ खबर पठाए: "दुःख मान्ने केही कारण छैन। तरवारले एकजना मानिस पनि मार्न सक्छ अर्को पनि। रब्बाको बिरूद्धमा शक्तिशाली आक्रमण चलाएर विजय प्राप्त गर। यी शब्दहरूले योआबलाई उत्साह प्रदान गर।"

दाऊदले बेतशेबालाई विवाह गर्छन

२६बेतशेबाले आफ्ना पति उरियाह मरेको थाहा पाउँछिन्। आफ्ना लोग्नेको निम्त रोइकराई गर्छिन्। २७तिनले शोकाकुल अवस्था पार गरेपछि दाऊदले नोकरलाई बोलाउन पठाउँछन्। तिनी दाऊदकी पत्नी बन्छिन् र दाऊदको छोरा जन्माउँछिन्। तर परमप्रभुलाई दाऊदको कुकर्म ठीक लागेको थिएन।

नातानको दाऊदसँग कुराकानी

१२ परमप्रभुले नातानलाई दाऊदकहाँ पठाउनुभयो। नातान दाऊदकहाँ गए। नातानले भने, "एउटा शहरमा दुइजना मानिसहरू थिए। एकजना धनी अर्को एकजना गरिब। त्यस धनी मानिसका धेरै भेडा र पशुहरू थिए। ३तर त्यस गरिब मानिसको एउटा किनेको भेडाको सानो पाठी बाहेक केही थिएन त्यस गरिब मानिसले त्यो पाठीलाई खुवाउँथ्यो। पाठी बिस्तारै ठूलो हुँदै गयो। त्यस गरिब मानिसकै भागबाट पाठी खान्थ्यो र पिउँथ्यो। पाठी त्यस गरिबको छातीमा सुत्थ्यो। यहाँसम्म पाठी त्यस गरिबको छोरी समान थियो।

४"तब एकजना यात्री धनी मानिसलाई भेट्न आए। धनी मानिसहले यात्रीलाई भोजन गराउन चाहान्थे। तर आफ्ना भेडा अथवा पशुहरू मारेर खुवाउन चाहान्थे थिए। यसैले धनी मानिसले त्यस गरिब मानिसको भेडाको पाठी ल्याएर यात्रीलाई खुवाए।"

५दाऊद धनी मानिसको अत्याचारमा साह्रै रिसाए। तिनले नातानलाई भने, "परमप्रभुको कसम जसले त्यसो गर्छो त्यो मर्छ नै। ६उसले भेडाको पाठीको दामको चार दोब्बर दाम तिर्नुपर्छ कारण उसले त्यस्तो डरलाग्दो कार्य कुनै दयामाया बेगुरै गर्छो।"

नातानले दाऊदलाई उसको पाप कर्मबारे भने

७तब नातानले दाऊदलाई भने, "त्यो धनी मानिस तिमी नै हो। परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: 'मैले तिमीलाई इस्राएलको राजाको रूपमा छाने। शाऊलबाट तिमीलाई बचाएँ। ८मैले तिमीलाई उसकी पत्नीहरू र परिवार लिन अधिकार दिए। अनि मैले तिमीलाई इस्राएल र यहूदाको राजा बनाएँ। यदि त्यो एकदमै कस्ति भए म तिमीलाई अभ्र ज्यादा दिने थिए। ९यसकारण किन तिमीले परमप्रभुको आदेशलाई घृणा गर्छौ? तिमीले परमेश्वरले जो भूल बताउनु हुन्छ तिमी किन त्यही गर्छौ? हित्ती उरियाहको मृत्युलाई अम्मोनीहरूको तरवारको कारण बनायौ। अनि तिमीले उसकी पत्नीलाई तिम्रो आफ्नै बनाउन लियौ। यस्तो प्रकारले उरियाहलाई तरवारले मार्ने तिम्रो जिम्मा हो? १०यसकारण तरवारले तिम्रा परिवारका कसैलाई त्यही गति बनाउने छ। तिमीले उरियाहकी पत्नी लग्यौ। यसरी नै थाहा हुन्छ मेरो कुनै वास्तानै गरेनौ।'

११"परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: 'म तिमीमा विपत्ति ल्याइदिन्छु। त्यो विपत्ति आफ्नै परिवारबाट आउनेछ। म तिम्रो पत्नीहरूलाई तिम्रो एउटा धेरै नजिकका व्यक्तिलाई दिनेछु। त्यो मानिस तिम्री पत्नीहरूसँग सुत्नेछ र सबैले त्यो कुरा जान्नेछन्। १२तिमी त गुप्त रूपमा बेतशेबासँग सुत्थौ। तर म तिमीलाई इस्राएलका मानिसहरूले थाहा पाउने गरी सजाय दिन्छु।"

१३तब दाऊदले नातानलाई भने, "मैले परमप्रभुको बिरूद्धमा पाप गरेँ।"

नातानले दाऊदलाई भने, "तिमीले यत्रो ठूलो पाप गरेर पनि परमप्रभुले क्षमा गर्नेछन्। तिमी मर्ने छैनौ। १४तर तिमीले जे गर्छौ त्यसले गर्दा परमप्रभुका शत्रुहरूले उहाँलाई आदर गर्न छोडे। यही कारण तिम्रो काखको छोरा मर्नेछ।"

दाऊद र बेतशेबाको काखे नानी मर्छ

१५त्यसपछि नातान घर गए। परमप्रभुले दाऊद र उरियाहकी पत्नीबाट जुन छोरा जन्मियो, त्यसलाई साह्रै बिमारी बनाइदिनु भयो। १६दाऊदले शिशुको निम्ति परमेश्वरमा प्रार्थना गरे। दाऊदले खान पिउन नै छोडे। उनी घर गएर भित्रै बस्न थाले। रातभरि भुँइमा नै लडिरहन थाले।

१७दाऊदका घरका ठूलो बडाले दाऊदलाई बलपूर्वक उठाउन खोजे। तर दाऊद उठ्न मानेनन्। उनले खाना

खान पनि मानेन। १८सातौं दिनको दिन शिशु मर्यौ। दाऊदका नोकरहरूले दाऊदलाई शिशु मरेको खबर भन्न साह्रै डराए। तिनीहरूले भने, “हेर्नुहोस्, शिशु जब जिउँदै थियो त्यस समय त हामीले दाऊदसँग कुरा गर्न सकेनौं। हाम्रो कुरा सुन्नै चाहानु भएन। यदि हामीले शिशु मरेको खबर दियो भने आफैले आत्महत्या गर्न सक्लान्।”

१९तर दाऊदले नोकरहरूले कानेखुशी गरेको थाहा पाए। तब दाऊदले शिशु मरेको अन्दाज गरे। यसैले दाऊदले नोकरलाई सोधे, “के शिशु मर्यो?”

नोकरहरूले जवाफ दिए, “ज्यू, मर्यो।”

२०त्यसपछि दाऊद भुइँबाट उठे। आफू स्नान। लुगाहरू लगाएर तयार भए। त्यसपछि परमप्रभुको पवित्र स्थानमा आराधना गर्न गए। फर्केर आई खानेकुरा के छ भनेर मागे। नोकर चाकरले खाना टक्राए, तिनले खाए।

२१दाऊदका नोकरहरूले तिनलाई सोधे, “तपाईंले यसो किनगर्नु भयो? जबसम्म शिशु जिउँदै थियो तपाईंले केही पनि खानुभएन। तपाईं रोइरहनु भयो। तर जब शिशु मर्यो अनि उठेर खाना खानुभयो।”

२२दाऊदले भने, “जबसम्म शिशु जीवित रह्यो मैले केही खाइन। र रोइ मात्र रहे कारण मैले सोचें, ‘कसलाई थाहा छ? हुनसक्छ परमप्रभु मेरो निम्ति दुःखी हुनुहुन्छ र शिशुलाई बचाइराख्नु हुन्छ।’ २३तर अहिले शिशु मर्यो। अब पनि म किन नखाई बस्ने? के म शिशुलाई जीउँदो पाउन सक्छु? सकिँदैन। कुनै दिन म त्यो भएकहाँ जाउँला, तर त्यो यहाँ मकहाँ आउन सक्दैन।”

सुलेमानको जन्म

२४त्यसपछि दाऊदले आफ्नी पत्नी बेतशेबालाई सान्त्वना दिए। तिनले पत्नीसँग शारिरीक सम्बन्ध पनि स्थापित गरे। बेतशेबा फेरि गर्भवती भइन्। अर्को छोरा जन्माइन। दाऊदले छोराको नाउँ सुलेमान राखे। परमप्रभुले सुलेमानलाई प्रेम गर्नु भयो। २५परमप्रभुले अगमवक्ता नातानद्वारा सन्देश पठाउनुभयो, नातानले सुलेमानको नाउँ यददीया राखे। नातानले परमप्रभुको निम्ति यसो गरे।

दाऊदले रब्बामाथि अधिकार जमाउँछन

२६रब्बा शहर अम्मोनीहरूको राजधानी थियो। योआबले रब्बामाथि लडाईं गरेर अधिकार जमाए। २७योआबले दाऊदकहाँ दूतहरू पठाएर खबर भने, “मैले रब्बा बिरूद्ध लडाईं गरें। मैले पानीको शहर जितें। २८अब अरू सैनिकहरू ल्याएर रब्बामाथि अधिकार जमाउनुहोस् नत्र यदि मैले शहरमाथि अधिकार जमाए भने शहरको नाउँ मेरो आफ्नो नाममा हुनेछ।”

२९यसैले दाऊदले मानिसहरू भेला पारेर रब्बातिर

लागे। तिनले रब्बामा धावा बोलेर आफ्नो अधिकार जमाए। ३०दाऊदले उनीहरूका राजाको मुकुट भिकिदिए। उक्त मुकुटको ओजन भण्डै एक तोडा* सुनको थियो। त्यसमा बहुमूल्य पत्थरहरू पनि जडित थिए। तिनीहरूले दाऊदको शिरमा उक्त मुकुट पहिर्‍याए। दाऊदले शहरबाट धेरै बहुमूल्य सम्पत्ति हात पारे।

३१दाऊदले रब्बा शहरदेखि मानिसहरू बाहिर ल्याए। तिनीहरूलाई आरा, गल र बञ्जरोहरूले काम गर्न लगाए। इँटाको काम गर्न लगाए। दाऊदले सबै अम्मोनीहरूका शहरमा एउटै व्यवहार गरे। त्यसपछि दाऊद र तिनका फौज यरूशलेम फर्किए।

अम्मोन र तामार

१३ दाऊदका अब्शालोम नामका एका छोरा थिए। अब्शालोमकी सानी बहिनी तामार नामकी थिई। तामार असाध्यै राम्री थिई। दाऊदका अर्का एकजना अम्मोन नाउँ गरेको छोरा थियो जसले तामारसँग प्रेम गरेको थियो। रतामार कुमारी थिई। अम्मोनले उसको कन्यापन भ्रष्ट पार्न सक्छ भन्ने सोचेका थिएनन्। तर पनि अम्मोनले उनलाई साह्रै चाहान्थ्यो। अम्मोनले उनलाई सधैं सम्भिरहने भएकोले आफै बिरामी भयो।

३अम्मोनका एउटा मित्रको नाउँ योनादाब थियो जो शिमीका छोरा थिए। (शिमी दाऊदका दाजु थिए।) योनादाब साह्रै चलाक थिए। योनादाबले अम्मोनलाई सोधे, “प्रत्येक दिन तिमी दुब्लाउँदै गइरहेका छौ। तिमी त राजकुमार हौ। खान लाउनुको कुनै अभाव छैन तर पनि दुब्लाउँदै छौ मलाई भन त! किन?”

अम्मोनले योनादाबलाई भने, “म तामारलाई प्रेम गर्छु। अब्शालोमकी बहिनी हुन् तर म तिमीहरूको सौतेलो भाइ हुँ।”

५योनादाबले अम्मोनलाई भने, “ओच्छानमा सुत र बिमारीले गरे भैं गर। त्यसपछि तिम्रा पिताजी तिमीलाई हेर्न आउनुहुन्छ। उहाँलाई भन, ‘दया गरी मेरी बहिनी तामारलाई आउन दिएर मलाई खाना खुवाउनु भन्नुहोस्। मेरै अगाडि खाना तयार गर्न लगाउनु होस्। म त्यो हेर्नेछु र उनकै हातले खाना खानेछु।”

६त्यसरी अम्मोन ओच्छानमा लडेर बिमारीले जस्तै गर्न थाले। राजा दाऊद उसका छोरालाई हेर्न आए। अम्मोनले दाऊदलाई भने, “दया गरी तामार बहिनीलाई मेरो कोठा भित्र आउन अनुमति दिनुहोस्। दया गरी भनिदिनु होस् मेरो अधिल्लिर दुइवटा रोटी बनाइदिनुहोस्। त्यसपछि म तिनकै हातबाट खान्छु।”

७दाऊदले तामारको घरमा दूतहरू पठाए। दूतहरूले तामारलाई भने, “तिम्रा दाइ अम्मोनका घर गएर खाना बनाइदिनु हरे।”

तामारले अम्नोनका निम्ति भोजन बनाउने

प्यसकारण तामार अम्नोनको घर गइन्। अम्नोन ओच्छानमा लडिरहेका थिए। तामारले मुछेको आँटा हातमा लिएर थिच्यै रोटी पकाइदिन्। अम्नोनले हेर्दा हेर्दै तिनीले रोटी बनाइन्। त्यसपछि तावाबाट रोटी निकालेर अम्नोनलाई भाग लगाइदिन्। तर अम्नोनले खान मानेनन्। अम्नोनले आफ्ना नोकरहरूलाई बाहिर जानु भने, यसैले सबै बाहिर गए।

अम्नोनले तामारलाई बलात्कार गर्छ

१०तब अम्नोनले तामारलाई भन्छन्, “सुत्ने कोठामा खाना ल्याएर मलाई आफ्नै हातले खुवाइदेऊ।”

त्यसरी तामारले आफूले बनाएको केक लिएर दाइको सुत्नेकोठामा गइन्। ११उनले अम्नोनलाई खुवाउन मात्र थालेकी थिइन्, तर अम्नोनले उनको हात समाते। तिनले उनलाई भने, “बहिनी, आऊ मसँग सुत।”

१२तामारले अम्नोनलाई भनिन्, “होइन, दाजु! मलाई जबरजस्ती नगर्नुहोस्। यस्तो लाजमर्दी काम नगर्नुहोस्। यस्तो भयानक कार्य इस्त्राएलमा कहिले हुनैसक्दैन। १३यस्तो लाजमर्दी अवस्थाबाट म कहिले पनि मुक्ति पाउने छैन। मानिसहरूले सोच्नेछन् तपाईं एउटा साधारण दुष्ट जस्तै बन्नु भयो। दया गरी राजासँग भन्नुहोस्। उहाँले हामी दुवैलाई विवाह गर्न दिनुहुनेछ।”

१४तर अम्नोन तामारका कुरा सुन्न पटकै राजी भएनन्। तिनी तामारभन्दा बलिया थिए। उसले शारीरिक सम्बन्ध राख्न जबरजस्ती गरे। १५त्यसपछि अम्नोनले तामारलाई घृणा गर्न थाले। पहिले जति माया गर्थे त्योभन्दा ज्यादा घृणा गर्नथाले। अम्नोनले तामारलाई भने, “उठेर यहाँबाट गइहाल।”

१६तामारले अम्नोनलाई भनिन्, “होइन! यसरी मलाई ननिकाल। तिमीले मलाई केही क्षण अघि जे गर्नु भयो त्योभन्दा खराब भएर जानेछ।”

तर अम्नोनले तामारका कुरा पटकै सुनेनन्। १७अम्नोनले आफ्ना नोकरहरू बोलाए र भने, “अहिले नै यस केटीलाई कोठाबाट निकाल! त्यसपछि दैलो बन्द गर।”

१८अम्नोनका नोकरले तामारलाई निकालेर दैलो बन्द गरिदिए।

तामारले कन्यकेटीहरूले राजदरवारमा लगाउने लुगा जस्तो लामो बाहुला भएको रडबिरडी लुगा लगाएकी थिईन्। १९तामारले लगाएका विभिन्न रंगको लुगा च्यातेर टाउकोभरि खरानी दलिन्। अनि टाउकोमा हात राखेर रून् थालिन।

२०तब, तामारका दाजु अब्शालोमले तिनलाई भने, “के तेरो ठूलो दाजु अम्नोन तँसित थिए? उसले तलाई चोट पुऱ्यायो? अब, शान्त हो बहिनी। अम्नोन तैरै दाज्यू हो। अब यी कुरा तेरो हृदयमा नली।” त्यसपछि

तामार चुप लागिन। तिनी अपमानित स्त्री भई अब्शालोमको घरमा बसिन्।

२१राजा दाऊदले त्यो कुरा सुनेर साह्रै रिसाए तर दाऊदले तिनको पहिला जम्मेका अतिप्रिय छोरो अम्नोनलाई भड्काउन चाहेनन यसकारण केही गरेनन्। २२अब्शालोमले अम्नोनलाई घृणा गर्नथाले। अम्नोनका बारे राम्रो नराम्रो कुनै कुरै गरेनन् अब्शालोमले। आफ्नी बहिनीलाई अम्नोनले व्यवचार गरेको हुनाले घृणा गरे।

अब्शालोमको प्रतिशोध

२३दुइ वर्ष पछि केही मानिसहरू बाल्हासोरमा अब्शालोमका भेडाका ऊन कात्न आए। यस समय अब्शालोमले राजाका सबै छोराहरूलाई निम्त्याए। २४अब्शालोमले राजालाई भने, “मैले भेडाको ऊन कात्न केही मानिसहरू बोलाएको छु। दया गरी राजा अनि उसका अधिकारीहरू पनि आइहिनु होस्।”

२५राजाले अब्शालोमलाई भने, “होइन, छोरा। हामी सबै जादैौं। यसले तिमीलाई धेरै बोभ्र हुनेछ।”

अब्शालोमले अनेक बन्ति गरे। दाऊद नजाने नै भए, तर उसले आशीर्वाद दिए।

२६अब्शालोमले भने, “तपाईं जानु हुँदैन भने मेरा भाइ अम्नोनलाई मसँग जानदिनुहोस्।”

राजा दाऊदले भने, “किन उ तिमीसँग जाने?”

२७अब्शालोमले दाऊदलाई धेरै बिन्ती चढाएपछि अन्त्यमा दाऊदले अम्नोन र अरू छोराहरूलाई जान दिने भए।

अम्नोनको हत्या हुन्छ

२८तब अब्शालोमले आफ्ना सेवकहरूलाई आदेश दिए, “अम्नोनलाई होशियार साथ ख्याल राख्नु। जब उ मातेर बेहोस हुन्छ म आदेश दिन्छु। तिमीहरूले अवश्यै अम्नोनलाई मारिदिनु। दण्ड पाउने डर नलिनु। मैले आदेश दिएकोले तिमीलाई कुनै सजाय हुनेछैन। अब बलिया र सहासी बन।”

२९अब्शालोमका जवान सिपाहीहरूले आदेशको पालन गरे। अम्नोनलाई मारे। दाऊदका अरू छोराहरू आ-आफ्ना खच्चरमा चढेर भागे।

दाऊदले अम्नोनको मृत्युको खबर सुने

३०राजकुमारहरू शहरमा अभ्र आइपुगेका थिएनन्। तर राजा दाऊदले घटनाको खबर पाइहाले। तर उसले सुनेको खबर थियो, “अब्शालोमले राजाका सबै छोराहरूको हत्या गरिदिए। कुनै पनि छोराहरू जीवित छैनन्।”

३१राजा दाऊदले लगाएको लुगा सबै च्यातेर भुँडमा पछारिए। राजाका सबै अधिकारीहरूले पनि आ-आफ्ना लगाएका लुगा च्याते।

३२तर दाऊदका दाज्यू शिमीका छोरा योनादाबले भने, “राजाका सबै छोरा मारिइएका छन् भनेर नसोचौं। खालि अम्नोन मारिइएको हो। अब्शालोमले जुन दिन अम्नोनले आफ्नी बहिनीको व्यवचार गरेको थियो त्यसै दिन देखि योजना बनाएको हो। ३३मेरा मालिक राजा, तपाईं यो नसोचुहोस् सबै छोरा मारिए। खालि अम्नोन मस्यो।”

३४अब्शालोम भागे। शहरको पर्खालमाथि एउटा रक्षक उभिरहेका थिए। तिनल धेरै मानिसहरू पहाडको अर्को भागवाट आउँदै गरेका देखे। ३५यसैले योनादाबले राजा दाऊदलाई भने, “हेर्नुहोस्, मैले भनेको कस्तो लाग्यो। राजाका छोराहरू आउँदै छन्।”

३६योनादाबले भन्दा नभन्दै राजकुमारहरू आइपुगे। उनीहरू जोडतोडले रून लागे। दाऊद र अन्य अधिकारीहरू पनि रून थाले। तिनीहरू साह्रै रोए। ३७दाऊद प्रत्येक दिन आफ्ना छोरा अम्नोनका लागि रून्थे।

अब्शालोम भागेर गेशुर गए

अब्शालोम भागेर अम्मीहूदका छोरा तल्मैकहाँ गए। तल्मै गेशूरका राजा थिए। ३८भागेर गएपछि अब्शालोम तीन वर्षसम्म गेशूरमा बसे। ३९राजा दाऊदको अम्नोनको मृत्यु माथि शोक घट्यो, तर उसले अब्शालोलाई एकदमै हराए अनि उसलाई अतिनै हेर्न चाहन्थे।

योआबले दाऊदकहाँ एउटी ज्ञानी महिला पठाउँछन्

१४ सरूयाहका छोरा योआबले राजा अब्शालोमका बारेमा साह्रै चिन्तित छन् भन्ने थाहा पाए। यसैले योआबले टकोमाबाट एउटी ज्ञानी महिलालाई लिन्न भनेर दूतहरू पठाए। योआबले त्यस ज्ञानी महिलालाई भने, “दया गरी साह्रै शोकित अवस्थाको बहना गर। पहिरण पनि त्यस्तै लगाऊ। चिटिक्क पर्ने काम छैन। धेरै दिनदेखि आफन्त मरेर रोइरहेकी स्त्री भै अभिनय गर। ३राजाको अघि गएर म जे-जे भन्छु त्यही कुरा गर।” त्यसपछि योआबले त्यस महिलालाई कुरा सिकाए। ४टुकोबाट आएकी त्यस महिलाले भुकेर भुँइतिर अनुहार पाउँदा राजालाई भनिन, “महाराज, मलाई दया गर्नुहोस्।”

५राजा दाऊदले त्यसलाई भने, “तिम्रो के असुविधा छ?”

महिलाले भनिन्, “म विधुवी हुँ। मेरा लोग्ने मरे। ६मेरो दुइजना छोराहरू थिए। दुवैजना एकादोस्त्रामा बाहिर मैदानमा लडाईं लडे। त्यहाँ छुट्याउने कोही थिएनन्। एउटा छोराले अर्कोलाई मास्यो। ७अहिले सबै परिवारका सदस्यहरू मेरो विरुद्धमा छन्। तिनीहरू भन्छन्, “त्यस हत्यारा छोरालाई हाम्रो अघि ल्याऊ, हामी। पनि त्यसलाई माछौं। किनभने त्यसले आफ्ना भाइ मास्यो।” मेरो छोरा घरको बत्ती हो। यदि तिनीहरूले

त्यसलाई मारिदिए भने त्यो अन्तिम बत्ती पनि निभ्नेछ। बाबुको सम्पत्तिको हकदार त्यही एउटै त बाँचि रहेको छ। यदि त्यो मारियो भने मेरो पतिको नाउँ यस पृथ्वीबाट नाउँ निश नै मेटिने छ।”

८तब राजाले त्यस स्त्रीलाई भने, “तिमी घर जाऊ। तिम्रो पक्षमा आदेश दिनेछु।”

९टकोमाकी त्यस महिलाले राजालाई भनिन, “हे मालिक राजा ठीकै छ दोष मलाई नै आवोस्। तर तपाईं र तपाईंको राज्य भने निर्दोष छ।”

१०राजाले भने, “यदि कसैले तिमीलाई केही नराम्रो भन्दैछ भने त्यसलाई मेरो अघि हाजिर गराऊ। त्यसपछि त्यसले तिमीलाई त्यसरी सताउने छैन।”

११त्यस स्त्रीले भनी, “दया गरी तपाईंले आफ्ना परमप्रभु तपाईंको परमेश्वरको नाउँ लिएर शपथ दिनुस् तपाईंले तिनीलाई रोकि दिनुहुनेछ। तिनीहरूले उसकै भाइको मृत्युको बदलामा मेरो छोरालाई मार्न चाहन्छन्। दया गरेर मलाई विश्वास दिलाउनुहोस् कि मेरो छोरालाई तिनीहरूबाट बचाउनु हुनेछ।”

दाऊदले भने, “म तिमीलाई परमप्रभुको जीउदो नाममा भनिहरेछु कसैले पनि तिम्रो छोरालाई चोट पुऱ्याउने छैन। तिम्रो छोरोको शिरबाट एउटा केश पनि भूईंमा खस्ने छैन।”

१२त्यस महिलाले भनिन्, “मालिक राजा, मलाई केही कुरा भन्न दिनुहोस्।”

राजाले भने, “भन।”

१३तब स्त्रीले भनिन्, “परमेश्वरका मानिसहरूका विरुद्धमा तपाईंले यो योजना किन बनाउनु भयो? ज्यू, जब तपाईं नै यसो भन्दै हुनुहुन्छ भने तपाईंनै दोषी देखिइनु भयो। किनभने तपाईंको छोरो जसलाई घर छोड्न वाध्य गराइएको थियो, उसलाई फर्केर आउनु भनिएको छैन। १४एक दिन हामी सबै मर्ने नै हौं हामी भुँइमा पोखीएको पानी जस्तै छौं जसलाई कसैले पनि जम्मा गर्न सक्दैन। परमेश्वरले क्षमा दिनुहुन्छ। भागेर जाने मानिसहरूको निम्ति परमेश्वरको योजना छ। उहाँले तिनीहरूले फर्केर आउँने भन्ने इच्छा गर्नु हुन्छ।

१५मेरो मालिक राजा, म यति भन्न आएकी हुँ। जस्तो मानिसहरूले मलाई धम्क्याए। म आफैले सोचे, ‘म राजालाई भन्नेछु। हुनसक्छ राजाले मेरो सहायता गर्लान। १६मलाई सुनेर राजाले मेरो छोरालाई बचाउनु हुनेछ। परमेश्वरले प्रदान गर्नुभएको कुराहरूबाट त्यो मानिसले हामीलाई बञ्चित गराउने प्रयास गरिरहेकोछ।’ १७म निश्चित थिए कि मेरो राजाको वचनले मलाई सहयोग हुनेछ। कारण तपाईं त परमेश्वरको दूत जस्तै हुनुहुन्छ। तपाईंलाई राम्रो र नराम्रो के हो थाहै छ। परमप्रभु तपाईंका परमेश्वर तपाईंको साथमा रहून्।”

१८राजाले त्यस स्त्रीलाई जवाफमा भने, “म तिमीलाई एउटा प्रश्न गर्छु, मेरो प्रश्नको उत्तर देऊ।” त्यस

स्त्रीले भनी, “मेरा परमप्रभु राजा तपाईं तपाईंको प्रश्न सोध्नु होस्।”

१६राजाले भने, “योआबले यी सब भन्नु भनेका थिए तिमीलाई।?”

त्यस महिलाले भनिन्, “मेरा मालिक राजा, तपाईंको शपथ खादै भन्छु, तपाईंले ठिक भन्नुभयो। तपाईंका अधिकारी योआबले मलाई सब सिकाएका हुन्। २०योआबले त्यसो गर्नुको कारण घटनालाई अर्को प्रकारले तपाईंलाई बुझ्न लगाउनु हो। मेरो मालिक तपाईं परमेश्वरका दूत भै ज्ञानी हुनुहुन्छ। पृथ्वीमा के हुँदैछ तपाईंलाई सबै थाहा हुन्छ।”

अब्शालोम यरूशलेम फर्कन्छ

२१राजाले योआबलाई भने, “मैले अधिनै निर्णय गरी सकेको छु। अब जाऊ अनि अब्शालोमलाई लिएर आऊ।”

२२योआबले भुँइतिर अनुहार झुकाए र तिनले राजा दाऊदप्रति आभार व्यक्त गर्दै भने, “आज तपाईं म प्रति खुशी हुनुहुन्छ मैले बुझे तपाईंले मेरो कुरा सुन्नुभयो।”

२३तब योआब गेशूर गएर अब्शालोमलाई यरूशलेम लिएर आए। २४तर राजा दाऊदले भने, “अब्शालोम उसको आफ्नै घर जानसकछ। उ मलाई भेट्न नआवोस्।” यसैले अब्शालोम आफ्नै घर गए। अब्शालोम राजालाई भेट्न जान सकेन।

२५मानिसहरूले अब्शालोमको सुन्दरताको साहै प्रशंसा गर्थे। इस्त्राएलमा अब्शालोम जति सुन्दर अरू कोही थिएन। टाउको देखि पैताला सम्मै कतै खोट लगाउने ठाउँ थिएन। २६प्रत्येक वर्षको अन्तमा अब्शालोमले टाउकोको कपाल काट्थे र तौलन्थे। कपालको ओजन झण्डै २०० शेकेल हुन्थ्यो। २७अब्शालोमका तीनजना छोराहरू र एउटी छोरी थिए। छोरीको नाउँ तामार थियो। तामार साहै सुन्दर थिई।

अब्शालोमले योआबलाई भेट गर्न बाध्य गराउँछ

२८अब्शालोम पूरा दुइ वर्ष यरूशलेममा राजासँग भेट नगरी बसे। २९अब्शालोमले योआबकहाँ दूत पठाए। दूतहरूले योआबलाई भने अब्शालोमलाई राजासँग भेट गराइ देऊ। तर योआब अब्शालोम कहाँ आएनन्। दोस्रो चोटि पनि अब्शालोमले खबर पठाए। तर योआब आउन मानेनन्।

३०त्यसपछि अब्शालोमले नोकरहरूलाई अह्राए, “हेर, मेरो खेतकै छेउमा योआबको जौको बाली पाकिरहेको छ। गएर त्यसमा आगो लगादेऊ।”

यसरी अब्शालोमका नोकरहरू गएर आगो लगाइदिए। ३१योआब अब्शालोमका घर आए। योआबले अब्शालोमलाई भने, “तिम्रा नोकरहरूले मेरो खेतीमा किन आगो लगाए?”

३२अब्शालोमले योआबलाई भने, “मैले तिमीकहाँ खबर पठाएँ मैले तिनीलाई यहाँ आउनु भने। म तिमीलाई राजाकहाँ पठाउन चाहान्थे। म तिमीद्वारा राजालाई सोध्न चाहान्थे मलाई गेशूरबाट यहाँ ल्याउ। यो मलाई असल हुने थियो यदि म त्यही भएको भए, मलाई राजासित भेट्न देऊ यदि मैले पाप गरेको भए उसले मलाई मारून्।”

अब्शालोमले राजा दाऊदको दर्शन गर्छन

३३तब योआब राजाकहाँ आएर अब्शालोमका सबै कुरा बताउँछन्। राजाले अब्शालोमलाई बोलाउँछन्। त्यसपछि अब्शालोम राजालाई भेट्न आउँछन्। राजाका अघि अब्शालोम झुकेर उभिन्छन्। अनि राजाले अब्शालोमलाई म्वाई खान्छन्।

अब्शालोमले धेरै मित्रहरू बनाउँछन्

१५ त्यसपछि अब्शालोमले एउटा रथ र घोडाहरू राख्छन्। जब रथमा सवार गर्थे त्यस बेला ५० जना मानिसहरू आफू अघि हिँडाउँथे। २बिहानै उठेर अब्शालोम फाटकमा उभिन्थे। अब्शालोमले राजाकहाँ न्यायको निमित्त समस्या लिएर जाने कोही मानिसको निधो लिन्थे। तब अब्शालोमले उक्त व्यक्तिलाई सोध्थे, “कुन शहरको वासिन्दा हुनुहुन्छ तपाईं?” त्यस व्यक्तिले जवाफ दिन्थे, “म फलना-फलना इस्त्राएलको परिवार समूहबाट आएको हुँ।” तब अब्शालोमले भन्ने, “गर्थे तपाईं आफ्नो मामला जित्ने योग्य हुनुहुन्छ, तर राजा दाऊदले तपाईंहरूको कुरै सुन्दैनन्।”

४अब्शालोमले यो पनि भन्थे, “अहो, कसैले मलाई यस देशको न्यायधीश नियुक्ति गरिदिएको भए म प्रत्येकलाई साँचो न्याय दिनसक्थे।”

५अनि यदि कोही पनि एकजना मानिस अब्शालोमको अघि आएर झुकेर अभिवादन गरे भने, अब्शालोमले अघि बढेर साथी जस्तो व्यवहार गरेर हात मिलाउने गर्थे। ६अब्शालोमले ती कुराहरू प्रयोग गर्थे अनि प्रत्येकलाई म्वाई खान्थे जो राजा कहाँ न्यायको निमित्त आउँद थिए। यसरी अब्शालोमले इस्त्राएलका प्रत्येकलाई मुर्ख बनाए।

अब्शालोमले दाऊदको राज्य लिने योजना बनाउँछ

७चार वर्षपछि, अब्शालोमले राजा दाऊदलाई भने, “दया गरी मलाई मैले हेब्रोनको परमप्रभुलाई गरेको प्रतिज्ञा पूरा गर्न जान दिनुहोस्। ८मैले त्यो प्रतिज्ञा म गेशूरणमा बसेको समयमा गरेको थिएँ। मेरो प्रतिज्ञा थियो, ‘यदि परमप्रभुले मलाई यरूशलेम फिर्ता गराउनु भयो भने म परमप्रभुको सेवा गर्नेछु।”

९राजा दाऊदले भने, “शान्तिसित जाऊ।”

अब्शालोम हेब्रोन गए १०तर अब्शालोमले इस्त्राएलका सबै परिवार समूहमा गुप्तचर पठाए। ती गुप्तचरहरूले मानिसहरूलाई भने, “जब तिमीहरूले तुरही बजेको सुन्छौ, भन्नु, ‘अब्शालोम हेब्रोनमा राजा भएका छन्।’”

११अब्शालोमले २०० मानिसहरूलाई तिनको साथ लानलाई आमन्त्रित गरे। ती मानिसहरूले यरूशलेम छोडे अनि तिमीसितै हेब्रोन गए। तर तिनको योजना बारे उनीहरू अनभिज्ञ थिए। १२अहीतोपेल दाऊदका एकजना सल्लाहकार थिए। अहीतोपेल गीलोह शहरका बासिन्दा थिए। जब अब्शालोमले बलिदान चढाउन पुगे तब गीलोह शहरबाट अहीतोपेललाई पनि बोलाए। अब्शालोमको योजना ठीकसँग कार्यान्वित हुँदै थियो अनि धेरै भन्दा धेरै मानिसहरू तिनको पक्षमा लाग्नथाले।

दाऊदले अब्शालोमको षड्यन्त्र बुझे

१३दाऊदलाई खबर दिन भनेर एकजना मानिस दाऊदकहाँ आए। ती मानिसहले भने, “इस्त्राएलका मानिसहरूले अब्शालोमको नेतृत्वलाई पछ्याउन थालेका छन्।”

१४तब दाऊदले आफूसँग यरूशलेममा छाडीएका अधिकारीहरूलाई भने, “हामी चाँडै जाऊँ। यदि भागेनौ भने अब्शालोमले हामीलाई छोड्ने छैन। छिटो गरी यहाँबाट भागौं होइन भने अब्शालोम आइपुग्छ। हामीलाई खतम गर्नेछ। अनि त्यसले यरूशलेमका सबै मानिसहरूलाई मार्नेछ।”

१५राजाका अधिकारीहरूले भने, “तपाईंले जे भन्नुहुन्छ हामी त्यसै गर्नेछौं।”

दाऊद र तिनका मानिसहरू भागछन्

१६राजा दाऊद उसको महलमा बस्ने जति सबैलाई लिएर महलबाट निक्लन्छन्। तर राजाले उसका दश जना उप-पत्नीहरूलाई महलका हेरचाह गर्न राखे १७राजा आफ्ना मानिसहरूका साथमा हिँडे। अन्तिम महलमा पुगेर तिनी रोकिए। १८त्यहाँ देखि सबै अधिकारीहरू राजाको अघि लागे। अघाडी ६०० गितीहरू राजासित आए। गातमा उनी बसेको समय देखि त्यहाँ तिनीहरू उनिसँग थिए अनि करेतीहरू र पलेतीहरू राजाको अघाडी गए।

१९राजाले गितीबाट आएका इतैलाई भने, “तिमीहरू किन हामीसँग हिँड्दैछौ? फर्केर नयाँ राजा (अब्शालोम) सँग बस। तिमीहरू विदेशी है। यो तिमीहरूको मातृभूमि होइन। २०क्षणिक समय अघि तिमीहरू म सँग सामेल हुन आएका है। अब तिमीहरू मसँग एक ठाउँदेखि अर्को ठाउँ गर्दै घुमिरहनु पर्छ। आफ्ना दाज्यू-भाइहरू लिएर फर्क। दया र विश्वास तिमीहरूलाई देखाउनु।”

२१तर इतैले राजालाई भने, “जबसम्म तपाईं परमप्रभु

बाचनुहुन्छ म तपाईंकै साथमा रहने छु। यदि म मर्नु परेता पनि तपाईंसितै रहनेछु।”

२२दाऊदले इतैलाई भने, “आऊ, हामी किद्रोन बेसी तरौं।” त्यसकारण सबै इतै र तिनका मानिसहरू अनि तिनीहरूका परिवारहरूले किद्रोन बेसी तरे।

२३सबै मानिसहरू चिच्चाई रहका थिए। राजा दाऊद र तिनका मानिसहरू मरुभूमि अघि बढ्दै जब किद्रोन बेसी तरे तिनीहरू रोए। २४सादोक र तिनीसंग भएका लेवीनीहरूले परमेश्वरको करारको सन्दूक बोकेका थिए। तिनीहरूले परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई राखे। अनि एबीयातारले मानिसहरूले दाऊदसित यरूशलेम नछाड्नुजेलसम्म प्रार्थना गरे।

२५राजा दाऊदले सादोकलाई भने, “परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई यरूशलेममा नै छोड। यदि परमप्रभु मसित खुशी हुनुहुन्छ भने मलाई यरूशलेम र उहाँको मन्दिरलाई हेर्ने मौका दिनुहुन्छ। २६तर यदि परमप्रभु मसित खुशी हुनुहुन्छ भने उहाँले मलाई जे पनि गर्नसक्नु हुन्छ।”

२७राजाले पूजाहारी सादोकलाई भने, “तिमी एकजना द्रष्टा (अगमवक्ताको अर्को नाम) पनि है। शान्तसित शहर फर्क। साथमा तिम्रो छोरा अहीमास र एबीयातारका छोरा जोनाथन पनि लैजाऊ। २८तिमीबाट सुन्नलाई म त्यहाँ पखिरहनेछु जहाँ मरुभूमि पारि मानिसहरू नदी तर्छन्।”

२९यसैले सादोक र एब्यातारले पवित्र सन्दूकलाई यरूशलेममा फिर्ता लगे र त्यही बसे।

दाऊद अहीतोपेलको बिरुद्धमा प्रार्थना गर्छन्

३०दाऊद जैतून डाँडा उक्ले। तिनी रोए। टाउको ढाकेर खाली खुट्टै हिँडे। दाऊदका साथमा भएका अन्य मानिसहरूले पनि टाउको ढाके। तिनीहरू पनि रूँदै दाऊदसँग गए।

३१एकजना मानिसले दाऊलाई भने, “अहीतोपेल त्यो एउटा व्यक्ति हो जसले अब्शालोमसँग षड्यन्त्रमा भाग लियो।” तब दाऊदले प्रार्थनामा भने, “परमप्रभु, म भन्दैछु अहीतोपेलको सल्लाहानुरूप कार्य विफल होस्।”

३२दाऊद पहाडको चुचुरोमा उक्ले। जहाँ दाऊदले कहिलेकही परमेश्वरलाई आराधना अर्चना गर्थे। त्यही समय एरेकी हूशै फाटेको कोट अनि टाउकोभरि धुलो हालेर तिनका अघि आए।

३३दाऊदले हूशैलाई भने, “यदि तिमी मसित गयौ भने अर्को हेरचाह गर्ने व्यक्ति हुनेछौ। ३४तर यदि तिमी यरूशलेम फर्क्यौ भने तिमीले अहीतोपेलको सल्लाहलाई विफल पार्न सक्छौ। अब्शालोमलाई भन्नु, ‘राजा म तपाईंको सेवक हूँ। मैले तपाईंको पितालाई सेवा गरे। अब म तपाईंको सेवा गर्नेछु।’ ३५पूजाहारी सादोक र एबीयातार पनि तिमी सितै हुनेछन्। राजदरवारमा सुनेका

कुरा सबै तिनीहरूलाई बताउने छौं। ३६सादोकका छोरा अहीमास र एबीयातारका छोरा जोनाथन तिनीहरू सितै हुनेछन्। तिमी जे-जे सुन्छौ तिनीहरूद्वारा तिमीले मलाई बुझ्नेदेऊ।”

३७तब दाऊदका साथी हुशै शहर गए। अनि अब्शालोम यरूशलेम पुगे।

सीबाले दाऊदलाई भेट्छन्

१६ दाऊद जैतुन डाँडाको टापुमा अलिक पर मात्र पुगेका थिए, मपीबोशेतको नोकर सीबाले दाऊदलाई भेटे। सीबासँग जीन लगाम कस्सिएका दुइवटा गधा थिए। गधामा २०० रोटी, १०० भुप्पा किसमिस, १०० ग्रीष्मफल र दाखरस लदिएको एउटा मसक थियो। राजा दाऊदले सीबालाई सोधे, “यी चीज किन ल्यायौ?”

सीबाले जवाफ दिए, “गधाहरू राज परिवारलाई चढनको निमित्त ल्याएको हो। रोटी र ग्रीष्मफलहरू अधिकारीहरूलाई खाना भनेर अनि मरूभूमिमा हिँडदा जो कमजोरी भएर हिँडन सक्दैनन् तिनीहरूका निमित्त दाखरस ल्याएको।”

राजाले सोधे, “मपीबोशेत खै कहाँ छन्।?”

सीबाले जवाफ दिए, “मपीबोशेत यरूशलेममा नै बसे। तिनले सोचे, ‘अब इस्राएलीहरूले मेरा पिताका राज्य मलाई दिन्छन्।’”

४तब राजाले सीबालाई भने, “यही कारणले मेपीबोशेतका जाय जेथा अब म तिमीलाई दिन्छु।”

सीबाले भने, “म तपाईंसँग नतमस्तक छु। मलाई विश्वास छ म तपाईंलाई सधैं रिभाउनसक्छु।”

शिमीले दाऊदलाई सरापछ

५दाऊद बहूरीममा आए। बहूरीमबाट शाऊलका परिवारका एकजना मानिस निस्किए। त्यसको नाउँ शिमी थियो, जो गेराका छोरा थिए। शिमीले दाऊदलाई धेरै सरापछै आए। लगातार नराम्रो नामले सरापछै थिए।

६शिमीले दाऊद र तिनका अधिकारीहरूलाई दुङ्गाले हान्न शुरू गरे। तर मानिसहरू र सिपाहीहरूले दाऊदलाई घेरे। ७शिमीले दाऊदलाई सराप दिए। उनले भने, “ए हत्यारा, भाग यहाँबाट छिटो भाग। परमप्रभुले तलाई सजाय दिदैछन्। किन थाहा छ? कारण तैले शाऊलका परिवारलाई मारिस्। तैले शाऊलको राजसिंहासन चोरिस्। तर अहिले ठीक यस्तो गति हुँदैछ तेरो। परमप्रभुले तेरो राज्य तेरो छोरा अब्शालोमलाई दिनुभयो। किन थाहा छ? कारण तँ हत्यारो होस्।”

८सरूयाहका छोरा अबीशैले राजालाई भने, “हे मेरो मालिक राजा यो मरेको कुकुरले किन तपाईंलाई सरापछै? दया गरी मलाई उसको टाउको छिनाउन दिनुहोस्।”

१०तर राजाले जवाफ दिए, “सरूयाहका छोराहरू किन तिमीहरू मेरो मामलाहरूमा हात हाल्छौ? साँच्चो हो, शिमीले मलाई सरापछै छ। तर सायद परमप्रभुले मलाई सरापनु उसलाई भन्नु भएको होला।” कसले परमप्रभुलाई उहाँले गर्नु भएको विषयमा प्रश्न गर्न सक्छ र?”

११दाऊदले अबीशै र सारा नोकरहरूलाई भने, “हेर, मेरो आफ्नै छोरा (अब्शालोम) ले मलाई मारन खोज्दैछ। यो मानिस (शिमी) बिन्यामीन कुल समूहले मलाई मार्ने अधिकार ज्यादा प्राप्त गर्छ। उसलाई एकलै रहन देऊ। मलाई मनपरि भन्न देऊ। परमप्रभुले नै त्यसो गर्नु भन्नु भएको हो। १२यो हुनसक्छ, परमप्रभुले मैले शिमीद्वारा गालि खाएको देखेर म प्रति दया गर्दै राम्रो गर्नुहुन्छ।”

१३यसकारण दाऊद र तिनका मानिसहरू आफ्नो बाटो लागे। तर शिमीले दाऊदलाई पछ्याए। पहाडको बाटोको अर्कोतिर भएर शिमी हिँडनथाल्यो। यात्राभरि दाऊदलाई गाली गर्दै शिमी हिँड्यो। शिमीले दाऊदलाई दुंगा र धूलोले पनि हान्यो।

१४राजा दाऊद र तिनका अनुयायीहरू यर्दन नदी पुगे। राजा र अनुयायीहरू थकित थिए। त्यहाँ तिनीहरूले आराम गरे र आफूलाई थकावट मुक्त पारे।

१५अब्शालोम, अहीतोपेले र अन्य मानिसहरू जो इस्राएलवासी थिए यरूशलेम आए। १६दाऊदका एरेकी हूशै नामक साथी अब्शालोमलाई भेट्न आए। उसले अब्शालोमलाई भने, “राजाको चिरायु होस्। राजाको चिरायु होस्।”

१७अब्शालोमले सोधे, “तिमी तिम्रा मित्र दाऊदको विश्वासपात्र किन बनेनौ? यरूशलेम छोडेर किन दाऊदसंग गएनौ?”

१८हूशैले भने, “म परमप्रभुले छान्नु भएको मानिसका अधीनमा बस्छु। यी मानिसहरू अनि इस्राएलका मानिसहरूले तपाईंलाई छाने। म तपाईंसँगै बस्छु। १९पहिले मैले तपाईंका पिताको सेवा गरे। अब म तपाईंको सेवा गर्नेछु तपाईं दाऊदका छोरा हुनुहुन्छ।”

अब्शालोमले अहीतोपेलबाट सल्लाह लिन्छन्

२०अब्शालोमले अहीतोपेललाई भन्छन्, “कृपया अब हामीले के गर्नु पर्छ भन।”

२१अहीतोपेलेले अब्शालोमलाई भने, “तिम्रा पिताजीले उहाँका केही पत्नीहरूलाई आफ्नो घर रेखदेख गर्न छोड्नु भएको छ। जाऊ र तिनीहरूसित शारीरिक सम्बन्ध राख। त्यसपछि प्रत्येक इस्राएलीलाई यो थाहा हुनेछ कि तिमीलाई तिम्रा पिताले घृणा गर्छन् भनेर। अनि ती सबै मानिसहरूले तिमीलाई सहयोग पुर्‍याउन उत्साहित हुनेछन्।”

२२तब अब्शालोमको निम्ति तिनीहरूले महलको छानामा एउटा पाल हाले। अनि अब्शालोमले आफ्ना पिताका रखौटी पत्नीहरूसित शारीरिक सम्बन्ध राखे। सबै इस्त्राएलीहरूले यो देखे। २३त्यस समय अहीतोपेलको सल्लाह दाऊद र अब्शालोम दुवैका निम्ति साहै महत्वपूर्ण थियो। तिनीहरूले सोचे कि यो त्यति महत्वपूर्णको हो जति परमेश्वरको वचन एउटा मानिसको निम्ति हुन्छ।

अहीतोपेलले दाऊदबारे सल्लाह दिन्छन्

१७ अहीतोपेलले अब्शालोमलाई भने, “दया गरि मलाई १२,००० मानिस छान्न दिनुहोस्। म आज राती नै दाऊदको खेदो गर्छु। रजब उ थाकेर कमजोर भएको हुन्छ म उसलाई पक्रनेछु। म त्यसलाई धम्काउँछु। तब उसका मानिसहरू सबै भाग्नेछन्। तर म खालि दाऊदलाई मात्र मार्नेछु। त्यसपछि उसका सेनालाई तपाईंको अनुगामी बनाइदिन्छु। यदि दाऊद मरे भने सबै मानिसहरू शान्तिसित तपाईंको पछि आउनेछन्।”

४यो योजना अब्शालोम र इस्त्राएलका अगुवाहरूलाई राम्रो लाग्यो। ५तर अब्शालोमले भने, “अहिले एरेकी हूशैलाई बोलाऊ। म उसलाई पनि सोध्छु, उसले के भन्छ सुनौं।”

हूशैले अहीतोपेलको सल्लाहलाई खतम पारिदिन्छ

६हूशै अब्शालोम भएकहाँ आए। अब्शालोमले हूशैलाई भने, “यो अहीतोपेलको योजना हो। के यो योजनालाई हामी कार्यमा ल्याउन सक्छौं? अथवा सक्दैनौं दया गरेर तपाईंको विचार भन्नुहोस्।”

७हूशैले भने, “यस समय अहीतोपेलको सल्लाह ठीक छैन।” ८“तपाईंलाई थाहै छ तपाईंका पिता र उहाँसँग भएका मानिसहरू धेरै बलियाछन्। तिनीहरू बच्चाहरू खोसिएका भालू जस्तै हिंस्रक छन् तपाईंका पिता निपुण योद्धा हुनुहुन्छ। उहाँ रातभरी सैनिकहरू सित रहनु हुन्छ। ९जहाँसम्म उहाँ त कुनै गुफा अथवा अरू कुनै ठाउँमा लुकिस्को भयो। यदि तपाईंका पिताजीले तपाईंका मानिसहरू माथि धावा बोल्नुभयो भने मानिसहरूले यो खबर सुन्नेछन्। अनि तिनीहरूले सोच्ने छन्, ‘अब्शालोमका अनुयायीहरू हार्दैछन्।’ १०तब सिंह जस्ता सहासी मानिसहरू पनि डराउने छन। किनभने? इस्त्राएलका सबै मानिसहरूलाई थाहै छ कि तपाईंका पिता बलिया लडाकु हुन, अनि उनका मानिसहरू धेरै सहसी छन्।

११“म यो सुभाब दिन्छु: दानदेखि बेशबासम्मका सबै इस्त्राएलीहरूलाई भेला गराउनु होस्। मानिसहरू समुद्रका किनारका बालुवा जस्तै हुनेछन्। त्यसपछि तपाईं आफै युद्धभूमिमा जानुहोस्। १२हामीले दाऊदलाई लुकेकै ठाउँमा समाउने छौं। दाऊदलाई धेरै सिपाहीहरूको

साथमा जाइलागनु पर्छ। हाम्रो संख्या भुँइमा खसेको शीतका थोपाहरू जस्तै हुनुपर्छ। हामीले दाऊदलाई उसका मानिसहरूसँगै मार्नु पर्छ। कसैलाई जिउँदो छाड्ने होइन। १३तर यदि दाऊद कुनै शहरमा भाग्यो भने, सबै इस्त्राएलीहरूले डोरी ल्याउने छन अनि हामी शहरको पर्खाललाई बेसीको तल तान्ने छौं एउटा सानो ढुङ्गा सम्म पनि छोडिने छैन।”

१४अब्शालोम अनि इस्त्राएलीहरूले भने, “एरेकी हूशैको सल्लाह अहीतोपेलको भन्दा राम्रो छ।” तिनीहरूले किन यसो भन्यो भने यो परमप्रभु कै योजना हो। परमप्रभुले अहीतोपेलको राम्रो सल्लाहलाई नष्ट पारिदिनु भयो। कसरी परमप्रभुले अब्शालोमलाई सजाय दिनुभयो।

हूशैले दाऊदलाई चेतावनी पठाउँछन्

१५हूशैले ती कुराहरू पूजाहारी सादोक र एबीयातारलाई भने। हूशैले अहीतोपेलको अब्शालोम र इस्त्राएलका अधिकारीलाई दिएको सल्लाहबारे भने। हूशैले आफूले दिएको सल्लाहको पनि उल्लेख गरे। हूशैले भने, १६“दाऊदलाई छिटो खबर पठाऊ। तिनलाई मानिसहरूले जहाँ मरूभूमि पार गर्छन् त्यहाँ नबस्नु भन्नु। चाँडै यर्दन नदी पार गर्नु भन्नु। यदि नदी पार गरे भने राजा र तिनका मानिसहरू समातिने छैनन्।”

१७पूजाहारीका छोरा जोनाथन अनि अहीमास एन-रोगेलमा पर्खिएका थिए। शहरभित्र आफू नदेखिइऊन् भनेर तिनीहरू चाहान्थे, यसैले एउटी नोकर्नी तिनीहरूकहाँ आइन् र तिनले खबर दिइन्। तब जोनाथन र अहीमास दाऊदलाई खबर भन्न हिडे।

१८तर एउटा केटोले जोनाथन र अहीमासलाई देखे। त्यो केटो अब्शालोमलाई भन्न दौड्यो। जोनाथन र अहीमास चाँडो चाँडो भागे। तिनीहरू बहरीमका एकजनाको घरमा आइपुगे। जसको आँगनमा एउटा कुवा थियो। जोनाथन र अहीमास कुवाभित्र गए। १९त्यस मानिसकी पत्नीले च्यादरले कुवा ढाकिदिइन्। तब तिनले त्यो च्यादरलाई अन्नले ढाकिन। कुवा अन्नको राश जस्तो देखिइयो। यसकारण कसैले पनि जोनाथन र अहीमास त्यहाँ लुकेका छन् भनेर सोच्न सकेनन्। २०अब्शालोमको नोकर त्यस महिलाको घरमा आएर सोधे, “अहिमास र जोनाथन कहाँ छन्?”

त्यस महिलाले अब्शालोमको नोकरलाई भनिन्, “तिनीहरूले त खोला तरिसके होला।”

अब्शालोमको नोकर जोनाथन र अहीमासको खोजीमा अघि बढ्यो। तर तिनीहरूलाई भेट्न सकेनन् यसर्थ अब्शालोमको नोकर यरूशलेम फर्कियो।

२१अब्शालोमको नोकर हिडेपछि जोनाथन र अहीमास कुवाबाट निस्किए। तिनीहरू दाऊदलाई खबर भन्न गए। तिनीहरूले दाऊदलाई भने, “छिटो, नदी पार

गरिहाल्लु होस्। अहीतोपेलले तपाईंको विरूद्धमा यस्तो योजना बनाएको छ।”

२२तब दाऊद र उसका सबै मानिसहरूले यर्दन नदी तरे सुर्य उदय हुन अघि, दाऊदका मानिसहरू प्रत्येकले यर्दन नदी पार गरे।

अहीतोपेलले आत्माहत्या गर्छन्

२३अहीतोपेलले बुभे कि कुनै इस्त्राएलीले पनि उनको सल्लाह मानेन। अहीतोपेल आफ्नो गधामा चढेर आफ्नो शहरको घर गए। परिवारका लागि केही योजना बनाएर आफू पासो लागेर मरे। तिनको मृत्युपछि मानिसहरूले उनैका पिताको चिहानको छेउमा गाडे।

अब्शालोमले यर्दन नदी पार गरे

२४दाऊद महनैम पुगे। अब्शालोम र उनका साथमा रहेका इस्त्राएलीहरू यर्दन नदी पार गरेर गए।

२५अब्शालोमले आमासालाई सेनाका नयाँ कप्तान बनाए। आमासाले योआबको ठाउँ लिए। आमासा इश्माएली यित्रका छोरा थिए। आमासाकी आमा अबीगेल सरूयाहकी बहिनी नाहाशकी छोरी थिइन्। सरूया योआबकी आमा थिइन्।

२६अब्शालोम र इस्त्राएलीहरूले गिलादमा छाउनी बसाए।

शोबी, माकिर अनि बर्जिलै

२७दाऊद महनैम पुगे। शोबी, माकिर र बर्जिलाइहरू त्यस ठाउँमा थिए। (शोबी रब्बाको अम्मोनी नाहाशका छोरा थिए। माकिरचाहि लोदबारको अमीएलका छोरा थिए। बर्जिलाइ गिलादका रोगलीमबाट थिए।) २८-२९ती तीनै जना मानिसहरूले भने, “यस मरूभूमिद्वारा जाने मानिसहरू साहै थकित र भोक प्यासी छन्।” यसैले तिनीहरूले दाऊद र उनका मानिसहरूका निम्ति धेरै थोक ल्याए। तिनीहरूले ओढ्ने-ओछ्यान, र अन्य भाँडा-कुडाको बन्दबस्त मिलाइदिए। तिनीहरूले गहुँ, जौ, आटा, उसिनेको फल, सिमी, सुकेको विजन, मह, नौनी, भेडा अनि गाईको दूधबाट बनेको चिज ल्याइ दिए।

दाऊद युद्धको निम्ति तयार हुन्छन्

१८ दाऊदले आफ्ना मानिसहरू गने। तिनले ती मानिसहरूलाई नेतृत्व गर्न १,००० र १०० को माथि कप्तानहरू छाने। २दाऊदले मानिसहरूलाई तीन भागमा छुट्याए। अनि दाऊदले मानिसहरू पठाए। योआबको एक तिहाइ सैनिकहरूलाई नेतृत्व गरे। अर्को तीन भागको एक तिहाइ सैनिकरू योआबका सानो भाइ अबीशैको अधिकारमा थिए अनि तीन भागको अन्तिम तिहाइ इत्तैबाटका गितीको अधिकारमा थिए।

राजा दाऊदले मानिसहरूलाई भने, “म पनि तिमीहरूसित जानेछु।”

३तर मानिसहरूले भने, “होइन! तपाईं हामीसित नजानुहोस्। कारण के हो भने, यदि हामी युद्धभूमिबाट विमुख भयौं भने अब्शालोमका मानिसहरूलाई प्रभाव पर्दैन। यदि हामी आधा नै मर्यौं भने पनि त्यति फरक पर्दैन। तर तपाईं १०,००० को संख्याका हामीभन्दा महत्वपूर्ण हुनुहुन्छ। तपाईं यही शहरमा बस्नु भए असल हुन्छ। यदि हामीलाई दरकार पर्यो भनि सहयोग पुऱ्याउनुहोस्।”

४राजाले मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूलाई जे राम्रो लाग्छ म त्यही गर्छु।”

तब राजा द्वारमा खडा भए। फौज अघि बढ्यो। सय र हजारको समूहमा तिनीहरू हिडे।

“युवा अब्शालोमप्रति निष्ठुर नहुनु!”

५योआब, अबीशै र इत्तैलाई दाऊदले आदेश दिए। उसले भने, “मेरो खातिर जवान अब्शालोम प्रति दयालू बन्नु।”

राजाले कप्तानहरूलाई के भने सैनिकहरूले सबै सुने।

दाऊदका सेनाले अब्शालोमका सेनालाई हराउँछन्

६दाऊदका सैनिकहरूले अब्शालोमका इस्त्राएलीहरूलाई आक्रमण गरे। तिनीहरूले एप्रैमको जंगलभित्र लडाईं गरे। ७दाऊदका सेनाहरूले इस्त्राएलीहरूलाई परास्त गरे। त्यस दिन २०,००० मानिसहरू मारिए। प्देशभरि युद्ध फैलियो। तरवारले भन्दा ज्यादा मानिस जंगलमा मरे।

८अब्शालोमले दाऊदका अधिकारीहरूलाई भेटे। अब्शालोम एउटा खच्चरमा चढेर टाढा भाग्ने चेष्टा गरे। खच्चर बजराठको रूखको हाँगाहरू मुनि भाग्यो। त्यो हाँगा मोटो थियो, अब्शालोमको टाउको हाँगामा अल्भियो। खच्चर लगातार दौडिरह्यो अनि ऊ जमीन माथि हाँगामा भुण्डिए।

९एकजना मानिसले यो घटना देखे। उसले योआबलाई भने, “मैले बाजको रूखमा अब्शालोम भुण्डिरहेको देखे।”

१०योआबले त्यस मानिसलाई भने, “तैले मारेर त्यसलाई रूखबाट भुइँमा किन भारिनस्? म तपाईंलाई एउटा पेटी र चाँदीको दश टुक्रा दिने थिएँ।”

११त्यस मानिसले योआबलाई भने, “यदि मलाई १,००० चाँदीको टुक्रा दिएको भएता पनि म राजाको छोरालाई केही गर्ने थिइन। कारण राजाले तपाईं अबीशै र इत्तैलाई भएको आदेश हामीले सुन्यौं। राजाले भनेका थिए, ‘नौजवान अब्शालोमले चोट नपुऱ्याउनु।’ १३यदि मैले उसलाई मारेको भए राजाले पत्तो लगाउनु हुने

थियो। अनि तपाईं, याओबले, मेरो रक्षार्तु हुने थिएन।”

१४योआबले भने, “म यहाँ तँसंग समय बरबाद गर्दिन।”

अब्शालोम अभै जीवितै बाजको रूखमा भुण्डिरहेको थिए। योआबले तीनवटा भाला निकालेर अब्शालोमलाई हाने। भाला गएर अब्शालोमको मुटुमै रोपियो। १५योआबका दशजना जवान सिपाही थिए जो योआबका अंगरक्षक हुन। ती दशजना मानिस अब्शालोमको वरिपरी भेला भएर उसलाई मारे।

१६अब्शालोमका सेनाहरूलाई नखेदनु भन्नाका खातिर योआबले तुरही फूके। १७योआबका मानिसहरूले अब्शालोमको लाश जंगलको ठूलो दूलोमा फ्याँकिदिए। तिनीहरूले लाश हालेर उक्त दूलोलाई ढुँगांले पुरिदिए।

अब्शालोमका जति पनि इस्त्राएली अनुयायीहरू थिए भागेर घर गए। १८जब अब्शालोम जीवित थिए तिनले राजाको बेसीमा एउटा स्तम्भ खडा गरेका थिए। अब्शालोमले भनेका थिए, “मेरो नाउँ जीवित राख्ने कुनै छोरा छैन।” यसैले तिनले त्यस स्तम्भको नाउँ आफ्नो नाममा राखे। आज पनि उक्त स्तम्भलाई, “अब्शालोम स्मृति-चिन्ह” भनिन्छ।

योआबले दाऊदलाई समाचार पठाउँछन्

१९सादोकका छोरा अहीमासले योआबलाई भने, “राजा दाऊदलाई खबर दिन मलाई नियुक्त गर्नु होस्। म उहाँलाई परमप्रभुले उहाँको शत्रुलाई नष्ट गरिदिनु भयो भनेर सूचना दिन्छु।”

२०योआबले अहीमासलाई जवाफ दिए, “होइन, आज यो खबर लिएर दाऊद कहँ जाने तिनी एक छैनौं। तिमीले यो खबर राजा भए कहँ अरू कुनै दिनमा लिएर जाऊ। किन? किनभने राजाका छोरा मारिएका छन्।”

२१तब योआबले कूशबाट आएका मानिसलाई भने, “जाऊ अनि तिमीले जे जति देखेका छौं राजालाई सूचना गर।”

कूशीले योआबलाई शिर भुकाएर तब दाऊदलाई खबर दिन दगुरे।

२२तर सादोकका छोरा अहीमासले योआबलाई बिन्ती गरे, “जसरी हुन्छ, दयागरी त्यस कूशीसित समाचार पुर्खाउन मलाई पनि पठाउनुहोस्।”

योआबले भने, “यो खबर तँ किन लान्छस्? यो समाचारहरू दिदा तैले कुनै पुरस्कार पाउने छैनस्।”

२३अहीमासले जवाफ दिए, “जसरी भएता पनि म दाऊदकहाँ जान्छु।”

योआबले भने, “ठीक छ, यदि तँ दाऊद कहँ जान्छस् भने जा।”

तब अहीमास यर्दन बेसी भएर कूशीलाई नाघेर गए।

दाऊदले खबर सुन्छन्

२४दाऊद शहरका दुइ द्वारको बीचमा बसिरहेका थिए। पहरादार पर्खालहरूको द्वारको छप्परमाथि चढे। पहरादारले एउटा मानिस एकलै कुद्दै आइरहेको देखे।

२५पहरादारले चिच्याएर राजा दाऊदलाई भने।

राजा दाऊदले भने, “यदि मानिस एकलै छ भने त्यसले खबर ल्याउँदछ।”

शहरको नजिकै त्यो मानिस आइपुग्यो। २६पहरादारले अर्को मानिस पनि कुद्दै गरेको देखे। त्यो पहरादारले ढोकेलाई भने हेर त्यो मानिस पनि एकलै कुदेर आइरहेछ।

राजाले भने, “उसले पनि समाचार ल्याइरहेकोछ।”

२७त्यस पहरादारले भने, “मलाई लाग्दछ त्यो पहिला कुद्दै आउने चाहिँ सादोकका छोरा अहीमास हुनुपर्छ।”

राजाले भने, “अहीमास राम्रो मानिस हो। उसले राम्रो खबर ल्याउँदछ।”

२८अहीमासले राजालाई भने, “सबै राम्रै छ।” राजाका अधि शिर भुकाएर अहीमासले भने, “परमप्रभु राजाका परमेश्वरको महिमा गाओ! परमप्रभुले तपाईंको विरोधीलाई हराउनुभयो, मेरो मालिक राजा।”

२९राजाले भने, “नौजवान अब्शालोम ठीकै छ त?”

अहीमासले जवाफ दिए, “जब मलाई योआबले पठाए, मैले ठूलो उत्साह देखें। तर के भयो मलाई थाहा छैन।”

३०तब राजाले भने, “यहाँ उभ र पर्ख।” अहीमास त्यहाँ उभिए र पर्खिए।

३१कूशी आए। उनले भने, “मेरा मालिक राजालाई खबर छ। आज परमप्रभुले तपाईंका विरोधीहरूलाई दण्ड दिनुभयो।”

३२राजाले कूशीलाई सोधे, “के अब्शालोम ठीक छ त?”

कूशीले जवाफ दिए, “म विश्वास गर्छु जो तपाईंका बिरुद्धमा थिए ती सबैले त्यो जवान केटो (अब्शालोम)ले पाएको जस्तै सजाय पाउने छन्।”

३३तब राजाले अब्शालोम मरे भनेर थाहा पाए। राजा साहै दुःखी भए। ऊ द्वारबाट कोठामा गएर रोए। कोठामा जाँदा रुँदै गए। तिनले भन्दैथिए, “हे मेरो छोरा अब्शालोम, तिम्रो सट्टामा म मर्नु असल थियो। हे अब्शालोम, मेरो छोरा, छोरा!”

योआबले दाऊदलाई गाली गर्छन्

१९ मानिसहरूले योआबलाई खबर सुनाउँछन्। तिनीहरूले योआबलाई भन्छन्, “हेनुहोस्, राजा अब्शालोमको लागि दुःखी भएर रोइरहेकाछन्।”

दाऊदका सेनाले त्यस दिन युद्ध जिते। तरै पनि मानिसहरूलाई उक्त दिन पटकै चैन भएन। कारण

मानिसहरूले सुने, “राजा आफ्ना छोराको निम्ति साहै दुःखी छन्।”

मानिसहरू चुपचाप शहरमा भित्रिए। पराजित भएर भागेर आएका मानिसहरू जस्तै भए। राजाले अनुहार ढाकेका थिए। हे मेरो छोरा “अब्सालोम, मेरो छोरा भन्दै राजा जोडजोडले रोइरहेका थिए।”

योआब राजाका घरमा आए। योआबले राजालाई भने, “तपाईंले आफ्ना सबै अधिकारीहरूको बेज्जत गर्दैहुनुहुन्छ। हेर्नुहोस्, ती अधिकारीहरूले आज तपाईंको प्राण बचाए। अनि तिनीहरूले तपाईंका छोरा छोरी, पत्नीहरू र नोकर्नीहरूलाई पनि बचाए। ढजसले तपाईंलाई घृणा गर्थ्यो उसैलाई माया गर्नुहुन्छ। आज तपाईंले तपाईंका अधिकारीहरू र आफ्ना मानिसहरूलाई केही जस्तो नठानेको प्रमाण भयो। मलाई यस्तो लाग्दछ यदि अब्सालोम चाहिँ बाँचेर हामी सबै मारिएको भए तपाईं खुशी हुनुहुन्थ्यो। अब उठेर तपाईंका अधिकारहरूलाई उत्साहका केही शब्द भन्नुहोस्। म परमप्रभुको शपथ खाएर भन्छु यदि तपाईं भट्टै बाहिर निस्कनु भएन भने रात हुन अघि कसैले पनि तपाईंलाई सहयोग गर्ने छैन। तपाईंको बाल्यकाल देखिको विपत्तीहरूमा सबभन्दा नराम्रो विपत्ती यो हुनेछ।”

त्यसपछि राजा शहरको फाटकमा गए। त्यति नै बेला राजा फाटकमा सवारी भए भनेर हल्ला चारैतिर फैलियो। यसैले सबै मानिसहरू राजालाई हेर्न आए।

दाऊद फेरि राजा भए

अब्सालोमका अनुयायी भएका सबै इस्त्राएलीहरू भागेर घर गए। इस्त्राएलका सबै कुल र परिवार समूहका मानिसहरूले तर्कबितर्क गरे। तिनीहरूले भने, “राजा दाऊदले हामीलाई पलिशती र अन्य शत्रुहरूबाट बचाए। दाऊद अब्सालोमको अधिबाट भागे। १०यसैले हामीले अब्सालोमको शासन छान्यौं। तर अहिले अब्सालोम मरे। उ युद्धमा मारिए। यसर्थ हामीले दाऊदलाई फेरि राजा बनाउनु पर्छ।”

११राजा दाऊदले पूजाहारीहरू सादोक र एबीयातारकहाँ खबर पठाए। दाऊदले, “यहूदाका अधिकारीहरूलाई भने। ‘किन तिमीहरू दाऊदलाई राजसिंहासनमा फेरि बसाउन किन अन्तिम परिवार समूह भयो? हेर, इस्त्राएलीहरूले राजालाई फर्काएर ल्याउने बारेमा भने, अनि राजाको डेरामा पुगे। १२तिमीहरू मेरो एउटै परिवार समूहका भाइहरू हो। तिमीहरू मेरो आफ्नै परिवार छौं। तब किन तिमीहरू राजालाई फर्काएर ल्याउने अन्तिम परिवार भयो।’ १३अनि आमासालाई भन, ‘तिमी मेरो कुल समूहका हो। यदि मैले तिमीलाई योआबको स्थानमा सेनाको कप्तान बनाइन भने परमेश्वरले मलाई दण्ड दिउन्।”

१४दाऊदले यहूदावासीहरूको हृदयमा स्नेह पाए यसैले

तिनीहरूले एउटै मानिसको रूपमा मत प्रकट गरे। यहूदाका मानिसहरूले राजालाई खबर पठाए। तिनीहरूले भने, “तपाईं र तपाईंका अधिकारीहरू आउनुहोस्।”

१५तब राजा दाऊद यर्दन नदी आए। यहूदाका मानिसहरू गिलगालमा राजालाई भेट्न आए र उहाँलाई यर्दन नदी पारि लगे।

शिमीले राजा दाऊदसँग क्षमा मागे

१६गेराका छोरा शिमी बिन्यामीन परिवार समूहका थिए। तिनी बहुरीममा बस्थे। शिमीलाई राजा दाऊद भेट्न हतार लाग्यो। शिमी यहूदाका मानिसहरूसँग आए। १७भण्डै १,००० मानिसहरू बिन्यामीन कुल समूहका शिमीसित आए। सीबा शाऊलका नोकर पनि आए। सीबाले १५ छोराहरू र २० नोकरहरू पनि साथमा ल्याए। यी सबै मानिसहरू यर्दन नदी पुगी राजा दाऊदलाई हेर्न हताएका थिए।

१८ती मानिसहरू यर्दन नदी तरेर राजाका परिवार यहूदामा फिर्ता गराउन गए। मानिसहरूले राजाले जे चाहन्थे त्यही गरे। जब राजा नदी तर्दैथिए, गेराका छोरा शिमी तिनलाई भेट्न आए। १९राजाको अघि भुँइतिर भुकेर शिमीले भने, “मेरा मालिक, मैले जे गरेँ त्यसलाई भूल नबुझिदिनहोस्। मेरा मालिक राजा, जब तपाईं यरूशलेम छोडेर जानुभयो मैले गरेका कुकर्महरू नसम्भनुहोस्। २०मलाई थाहा छ मैले पाप गरेँ। यही कारणले यूसुफ परिवारबाट तपाईंलाई भेट्ने म पहिलो व्यक्ति हुँ, मेरा मालिक राजा।”

२१तर सरूयाहका छोरा अबीशैले भने, “शिमी जसले परमप्रभुद्वारा चुनिएका राजालाई श्रापे अवश्यै मारु पर्छ।”

२२दाऊदले भने, “सरूयाहका छोरा म तिमीसित के गरौं? आज तिमी मरो विरूद्धमा छौ। इस्त्राएलमा कसैलाई पनि मारु हुँदैन। आज म जान्दछु इस्त्राएलको राजा म हुँ।”

२३तब राजाले शिमीलाई भने, “तिमी मर्ने छैनौ।” राजाले शिमीलाई म तिमीलाई मार्दिन भनि वचन दिए।

मपीबोशेत दाऊदलाई भेट्न जान्छन्

२४शाऊलको नाति मपीबोशेत दाऊदलाई भेट्न आए। राजा गए पश्चात यरूशलेम फर्केर नआइञ्जेल सम्म मपीबोशेतले खुट्टाको वास्ता गरेनन्। दाह्री जुंगा काटेनन् र लुगाफाटा धोएनन्। २५जब मपीबोशेतले राजालाई यरूशलेममा भेटे राजाले उनलाई भने, “जब म यरूशलेमबाट जाँदै थिए तँ किन म सँग गइनस्?”

२६मपीबोशेतले जवाफ दिए, “मेरा मालिक राजा, मेरो नोकरले मलाई भुक्कायो। म लङ्गडो भएको हुनाले मैले मेरो नोकर सीबालाई भनें, ‘गधामा जीन लगाम कस म चढेर राजालाई भेट्न जान्छु।’ २७तर

मेरो नोकरले मलाई छक्कायो। तिनीहरूले मलाई धोका दिएर तपाईंलाई भेट्न गए अनि तिनले अघि मलाई गाली गरे। तर मेरो मालिक राजा तपाईं त परमेश्वरका दूत जस्तै हुनुहुन्छ तपाईंलाई जस्तो ठीक लाग्छ गर्नुहोस्। २८तपाईंले मेरा बाजेका सबै सन्तानहरूलाई मार्न सक्नु हुन्थ्यो। तर तपाईंले त्यसो गर्नुहुँदैन। तपाईंसँगै टेबलमाखान मलाई स्थान दिनुहुन्छ। यसैले तपाईंलाई गुनासो गर्ने मेरो अधिकारै छैन।”

२९राजाले मपीबोशेतलाई भने, “यो भन्दा ज्यादा समस्याहरू मलाई नभन। मैले आदेश दिए: सिबा र तिमीले जमिन भाग गर्नेछौ।”

३०मपीबोशेतले राजालाई भने, “मेरो मालिक राजा, तपाईं शान्तिसित घर फर्कनुभएको नै यथेष्ट छ। जमीन सीबाले नै लगोस्।”

दाऊदले बर्जितलाई डाके

३१गिलादीको बर्जितले रागलीमबाट आए। तिनी यर्दन नदीदेखि राजासँगै आए। उसले राजासितै नदी पार गर्न साथ दिए। ३२बर्जितले ८० वर्ष पुगेका साह्रै बृद्ध मानिस थिए। दाऊद महनैममा भएका बखत राजालाई खाना पिना र अन्य सामानहरू तिनीले जुटाइदिए। बर्जितले यो कार्य सजिलै गर्न सक्थे कारण तिनी साह्रै धनी थिए। ३३दाऊदले बर्जितलाई भने, “नदी तरेर मसित आऊ। यदि यरूशलेममा मसित बस म ख्याल राख्ने छु भने।”

३४तर बर्जितले राजालाई भने, “तपाईंलाई थाहा छ म कति वर्ष पुगे? म तपाईंसित यरूशलेम जानसक्छु भनेर तपाईंलाई लाग्छ? ३५म ८० वर्षको मानिस हूँ। म राम्रो र नराम्रो छुट्याउन नसक्ने गरी बूढो भएँ। मलाई खान पिनको स्वाद थाहाँ हुँदैन। लोग्ने मानिस र स्त्रीको स्वर छुट्याउन नसक्ने गरी बूढो भएँ। तपाईंले मेरो निम्ति किन दुःख उठाउन चाहानु हुन्छ? ३६तपाईंबाट मलाई कुनै कुरा चाहिएको छैन। म तपाईंसित यर्दन नदी पार गर्छु। ३७तर दया गरी मलाई फर्केर आउँन दिनुहोस्। तब म मेरो आफ्नै शहरमा मर्नेछु र मेरो आमा-बाबुको चिहानहरूको छेउमा गाडिनेछु। तर किमहाम तपाईंको सेवक हुनसक्छ; उसलाई तपाईंसँगै लगनुहोस्, मेरो मालिक राजा। तपाईंको इच्छा अनुसार उसलाई उपयोग गर्न सक्नु हुन्छ।”

३८राजाले जवाफ दिए, “किमहाम मसितै फर्कन्छ। तपाईंको खातिर म उप्रति दयालु बन्छु। तपाईंलाई जे पनि म गुण लगाउँछु।”

दाऊद घर फर्कन्छन्

३९राजाले बर्जितलाई म्वाई खाए र आशीर्वाद दिए। अनि राजा र अरू मानिसहरू नदी पार गए। बरसीलै घर फर्किए।

४०राजाले गिलगालको निम्ति यर्दन नदी पार गरे। किमहाम तिनीसितै गए। यहूदाका सबै मानिसहरू र इस्त्राएलका आधा जनताले दाऊदलाई नदी पार गराए।

इस्त्राएलीहरूले यहूदाका मानिसहरूसँग तर्क गर्छन्

४१सबै इस्त्राएलीहरू राजा कहाँ आए, “हाम्रो दाज्यू-भाईहरू यहूदाका मानिसहरूले तपाईंलाई तपाइका सबै मानिसहरूसितै यर्दन नदी पारि गुप्तमा लिएर भागे। किन?”

४२यहूदाका सबै मानिसहरूले इस्त्राएलीहरूलाई जवाफ दिए, “कारण राजा हाम्रा नजिकका नातेदार हुन्। यसको निम्ति तिमीहरू किन रिसाउँछौ? हामीले राजाको खर्चमा खाना खाएका छैनौं। राजाले हामीलाई कुनै उपहार पनि दिएका छैनन्।”

४३इस्त्राएलीहरूले जवाफ दिए, “दाऊदको राज्यको बाहभागमा दश भाग हामीसँग छ। यसैले तपाईंहरूको भन्दा बढ्ता अधिकार हाम्रो छ। तर तिमीहरूले हामीलाई ध्यान दिएनै किन? राजालाई ल्याउनु पर्छ भन्ने पहिलो मानिसहरू हामी नै थियौं।”

तर यहूदाका मानिसहरूले इस्त्राएलीहरूलाई नराम्रो जवाफ दिए। यहूदाका मानिसहरूको वचनहरू ती इस्त्राएलीहरूको भन्दा ज्यादा कठोर थियौं।

शेबाले इस्त्राएलीहरूलाई दाऊदबाट

छुट्टै अगुवाई गर्छन्

२० त्यहाँ बिक्रीका छोरा शेबा नाउँ गरेको दुष्ट प्रवृत्तिका बिन्यामीन कुल समूहका एकजना मानिस थिए। शेबाले तुरही फुकेर मानिसहरू भेला गर्ने भए। तब उसले भने,

“हामीसित दाऊदको भाग छैन यिशैको छोरामा हाम्रो कुनै अंश छैन इस्त्राएल, हामी सबै घर जाऔं आफ्नो पालमा।”

२१यसैले सबै इस्त्राएलीहरू दाऊदलाई छोडेर बिक्रीका छोरा शेबाकापछि लागे। तर यहूदाका सबै मानिसहरू यर्दन नदी देखि यरूशलेमसम्मै बाटोमा राजाका साथ बसे। ३दाऊद उनको महल यरूशलेम फर्किएर आए। दाऊदले आफ्ना १० जना “उप-पत्नीहरूलाई महलको हेरचार गर्नका निम्ति छोडेका थिए। तब दाऊदले ती उप-पत्नीहरूलाई विशेष महलमा राखेका थिए। यो घरको सुरक्षा गरिरहेन द्वारपालक त्यहाँ थिए। ती स्त्रीहरू नमरिञ्जेलसम्म त्यहीं बसे। दाऊदले तिनीहरूका निम्ति भोजनको बन्दोबस्त गरिदिएका थिए, तर शारीरिक सम्बन्ध भने गरेनन्। तिनीहरूले विधवाको जस्तै जीवन बिताए।

४राजाले आमासालाई भने, “यहूदाका मानिसहरूलाई तीन दिन भित्र मलाई भेट्नु भन्नु। अनि त्यहाँ तिमी पनि हुने छौ।”

५आमासाले यहूदाका मानिसहरू भेला गर्न गए। तर राजाले दिएको समयभन्दा ज्यादा लगाए।

दाऊदले अबीशैलाई शेबाको हत्या गर्न अहाउँछन्

६दाऊदले अबीशैलाई भने, “बिक्रीको छोरा शेबा हाम्रो निम्ति अब्शालोम भन्दा डरलाग्दो हो। मेरा अधिकारीहरूसित शेबालाई पछ्याऊ। शहरको पर्खालमा पस्नु भन्दा अघि उसलाई समात। यदि शेबाले सुरक्षित शहरमा प्रवेश गर्‍यो भने हामीले त्यसलाई भेट्न सक्दैनौं।”

७यसैकारण योआब अनि अबीशै बिक्रीको छोरा शेबाको पिछा गर्न यरूशलेम छोडे। योआबले आफ्ना साथमा करतेती, पलेती र अरू सिपाहीहरू लगे।

योआबले अमासालाई मार्छन्

८जब गिबोनका ठूला चट्टानमा योआब र तिनका सिपाहीहरू आए, अमासा तिनीहरूलाई भेट्न आए। योआबले आफ्नो पोषाक लगाएका थिए। योआबले पेटो कसेका थिए अनि म्यानमा तरवार भिरेका थिए। जस्तो योआब अमासालाई भेट्न गए त्यस्तै योआबको म्यानबाट तरवार खस्यो। योआबले तरवार टिपेर हातमा लिए। ९योआबले अमासालाई सोधे, “भाइ, जाती नै छौ?”

तब योआबले दाहिने हातले अमासाको दाही समातेर म्वाई खान खोजे। १०अमासाले योआबको देब्रे हातमा भएको तरवार ख्यालै गरेनन्। त्यही मौकामा योआबले तरवारद्वारा अमासाको भुँडी रोपिदिन्छन्। अमासाको आन्द्रा भुँडी भुँडभरि हुन्छ। योआबले अर्कोचोटि रोप्न परेन-उ मरिसकेको थियो।

दाऊदका मानिसहरूले अबीशैको खोजी गर्छन्

तब योआब र तिनका भाइ अबीशैले बिक्रीको छोरा शेबाको लगातार खोजी गर्छन्। ११योआबका एकजना जवान सिपाही अमासाको लाशको छेउमा उभिएका थिए। त्यस जवान सिपाहीले भने, “ज-जसले योआब र दाऊदलाई समर्थन गर्दछौ, तिमीहरू योआबलाई पछ्याऊ।”

१२अमासाको शरीर बाटोको बीचमा रगतमा मुछिएर लडिरहेको थियो। त्यस जवान सिपाहीलाई लाग्यो कि अमासाको लाश हेर्न सबै त्यहाँ राकिए। यसैले उसले लाशलाई बाटोबाट खेततिर पल्टाइदियो। तब उसले यस लाशलाई लुगाले ढाकि दियो। १३बाटोबाट अमासाको लाश हटाएपछि मानिसहरू योआबको पछि-पछि लागे। योआबलाई भेटेपछि बिक्रीको छोरा शेबाको खोजीमा लागे।

शेबा भागेर अबेल-बेतामाका लाग्छन्

१४बिक्रीको छोरा शेबा सबै इस्त्राएल कुल समूहबाट

हुँदै अबेल-बेत-माका तिर लागे। सबै मानिसहरू जम्मा भए अनि शेबाको अनुशरण गरे।

१५योआब र तिनका मानिसहरू अबेल बेत-माका आए। योआबका सेनाले शहरलाई घेरे। तिनीहरूले पर्खालको छेउमा माटो थुपारे, जसद्वारा पर्खाललाई नाग्न सकियोस्। योआबका मानिसहरूले पर्खालका ढुङ्गाहरू फुटाउन थाले, जसले पर्खाललाई लडाउन सकियोस्।

१६तर त्यस शहरमा एउटी ज्ञानी स्त्री थिई। तिनले याओबलाई शहरभित्रबाट कराइन्। तिनले भनिन्, “मेरो कुरा सुन्नुहोस्, योआबलाई यहाँ आउनु भन। म ऊसित कुरा गर्न चाहन्छु।”

१७महिलासँग कुरा गर्न योआब गए। त्यस महिलाले योआबलाई भनिन्, “तपाईं नै योआब हुनुहुन्छ?”

योआबले जवाफ दिए, “ज्यू, म नै हुँ।”

तब त्यस महिलाले भनिन्, “मेरो कुरा सुन्नुहोस्।”

योआबले भने, “म सुन्दैछु।”

१८तब त्यस महिलाले भनिन्, “पहिले पहिले मानिसहरू भन्ने गर्थे, ‘अबेल-बेतमा सहायता माग जे जस्तो समस्या पनि हल हुन्छ।’ १९म यस शहरका शान्तिप्रिय र राजभक्त मानिसहरूमध्ये एकजना हुँ। इस्त्राएलको एउटा महत्वपूर्ण शहर नष्ट गर्ने चेष्टामा छुँ। किन तपाईं परमप्रभुको सम्पत्ति नष्ट गर्न चाहानु हुन्छ?”

२०योआबले जवाफ दिए, “होइन, मैले केही नष्ट गर्न चाहिरहेको छैन। मैले तिम्रो शहरलाई पनि नष्ट गर्दिन। २१तर एप्रैमको एकजना मानिस तिम्रो यस शहरमा छ। उसको नाउँ शेबा हो, ऊ बिक्रीको छोरा हो। त्यसले राजा दाऊदको विरुद्धमा जाने चेष्टा गर्‍यो। त्यसलाई मेरो जिम्मा लगाइदेऊ, म शहर छोडिहाल्छु।”

त्यस महिलाले योआबलाई भनिन्, “ठीक छ। त्यसको टाउको पर्खालबाट तपाईंलाई दिइने छ।”

२२तब त्यस महिलाले बुद्धिमानी तवरले शहरका सबै मानिसहरूलाई भनिन्। मानिसहरूले बिक्रीको छोरा शेबाको टाउको छिनाए। त्यसपछि पर्खालबाट शेबाको टाउको योआबको निम्ति हुत्याइदिए।

त्यसपछि योआबले तुरही फुके अनि सेनाहरूले शहर छोडे। सिपाहीहरू घर गए, अनि योआब यरूशलेममा राजाकहाँ गए।

दाऊदका अधिकारीबर्ग

२३योआब इस्त्राएली सेनाका कप्तान थिए। यहोयादाका छोरा बनायाहाले करतेती र पलेतीहरूका सेनापति थिए। २४अदोनिराम ती कठिन काम गर्न बाध्य गरिएका मानिसहरूका नाइके थिए। अहीलूदका छोरा यहोशापात इतिहासकार थिए। २५शेबा सचिव थिए। सादोक र एबीयातार दुवै पूजाहारी थिए। २६अनि याइरी ईराचाहि दाऊदका मुख्य सल्लाहाकार थिए।

शाऊलको परिवारलाई सजाय हुन्छ

२१ दाऊद राजा भएको समयमा अनिकाल लाग्यो। यस्तो भोकमारी तीन वर्षसम्म रह्यो। दाऊदले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे अनि परमप्रभुले जवाफ दिनु भयो। परमप्रभुले भन्नु भयो, “शाऊल र तिनका परिवार हत्या हुनाले गर्दा यस्तो परिस्थिति भेल्लु परेको हो। शाऊलले गिबोनीहरू मारेकोले गर्दा यो अनिकाल लागेको हो।” २(गिबोनीहरू इस्त्राएली थिएनन्। तिनीहरू त अमोरीहरू समूहका थिए। इस्त्राएलीहरूले गिबोनीहरूलाई केही घात नगर्ने वचन दिएका थिए। तर शाऊलले गिबोनीहरूलाई मार्न चाहे कारण थियो शाऊलको इस्त्राएली र यहूदाप्रति ज्यादा भुकाव।)

राजा दाऊदले गिबोनीहरूलाई भेला गराए र कुरा गरे। दाऊदले गिबोनीहरूलाई भने, “म तिमीहरूको निमित्त के गर्न सक्छु? इस्त्राएलको पापलाई कसरी धुँदा तिमीहरूले परमप्रभुका मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिन सक्छौ?”

गिबोनीहरूले भने, “शाऊलका परिवारले गरेको कार्यको मूल्य चुकाउने त्यति सुन चाँदी छैन। अनि हामीलाई कुनै पनि मानिसको हत्या गर्ने अधिकार छैन।”

दाऊदले भने, “ठीक छ, म तिमीहरूको निमित्त के गर्नसक्छु?”

गिबोनीहरूले राजा दाऊदलाई भने, “शाऊलले हाम्रो बिरुद्ध योजना बनायो। इस्त्राएलमा बस्ने हाम्रा सबै मानिसहरूलाई खतम गर्न चाहेको थियो। ६दया गरि शाऊलका सातै छोराहरू हामीलाई दिनुहोस्। शाऊल परमप्रभुले छान्नु भएको राजा थिए। यसैले हामी उसका छोराहरूलाई शाऊलको गिबा पर्वतमा परमप्रभुको अगाडि भुण्डायउछौ।”

राजा दाऊदले भने, “ठीक छ, म तिनीहरू तिमीलाई सुम्पिदिनेछु।” ७तर राजाले जोनाथनको छोरा मपीबोशेतलाई बचाए। जोनाथन शाऊलका छोरा थिए। परमप्रभुको साक्षी राख्दै दाऊदले जोनाथनलाई वचन दिएका थिए। यसैले राजाले मपीबोशेतलाई तिनीहरूबाट आधात पार्नबाट बचाए।

८दाऊदले आरमोनी र मपीबोशेत* तिनीहरूलाई सुम्पिए। तिनीहरू शाऊलका र रिश्पाका छोराहरू थिए। शाऊलकी एउटी छोरी मेराब नाउँकी थिई। महोलाका बर्जितका छोरा अद्रीएलसँग शाऊलकी उक्त छोरीको विवाह भएको थियो। यसैले दाऊदले मेराब र अद्रीएलका पाँचजना छोराहरू लिए। ९दाऊदले यी सातैजनालाई गिबोनीहरूलाई दिए। गिबोनीहरूले ती सातैजनालाई गिबा पर्वतमा परमप्रभुको अघि फाँसी

दिए। ती सातैजना सँगै मरे। जौको फसल काट्नुभन्दा एक दिन अघि उनीहरूलाई मारियो।

दाऊद र रिश्पा

१०रिश्पा, एयाइकी छोरीले भाइरा आफ्नै निमित्त चट्टानमाथि राखिन्। भाइरा चट्टामाथि फसल काटिने शुरु देखि लिएर वर्षाको शुरु नहुञ्जेल सम्म बसिन्। रिश्पाले रात दिन मृत्यु शरीरको ख्याल गरिन्। दिन समयमा कुनै चराहरूलाई लाशको छेउमा आउन दिएनन् रातमा पनि तिनले जंगली जनावरहरूलाई लाशको छेउमा आउन दिएनन्।

११मानिसहरूले दाऊदलाई रिश्पाको यस्तो गतिविधिमाथि सबै जानकारी गराए। १२तब दाऊदले याबेश गिलादको मानिसहरू शाऊल र जोनाथनका हड्डीहरू ल्याए पछि याबेशक मानिसहरूले तिनीहरूको शरीर बेत-शानका सार्वजनिक ठाउँबाट चोरेर ल्याए, जहाँ पलिशतीहरूले शाऊल र जोनाथनलाई मारे पछि गल्बिम भुण्डाएका थिए।

१३दाऊदले याबेश गिलादबाट शाऊल र जोनाथनका हड्डीहरूलयाए। जो सातजना भुण्डायाइएका थिए उनीहरूका लाशहरू पनि पाए। १४बिन्यामीन क्षेत्रमा शाऊल र जोनाथनका हड्डीहरू तिनीहरूले गाडे। शाऊलका पिता किशको चिहानको नजिक सुरूडमा मानिसहरूले गाडे। राजाको आदेश अनुसार तिनीहरूले काम गरे। तब परमेश्वरले तिनीहरूको प्रार्थना सुन्नुभयो।

पलिशतीहरूसँग युद्ध

१५पलिशतीहरूले इस्त्राएलसँग अर्को युद्ध शुरु गरे। दाऊद र तिनका मानिसहरू पलिशतीहरूसँग युद्ध गर्न गए। तर दाऊद साहै कमजोर र थकित थिए। १६इशबि-बेनोब रपाईम जातिका थिए। इशबि-बेनोबको भालाको ओजन ३०० शेकेलको थियो। उसको नयाँ तरवार पनि थियो। उसले दाऊदलाई मार्ने कोशिश गर्छो। १७तर सरूयाहका छोरा अबीशैले त्यस पलिशतीलाई मारेर दाऊदको ज्यान बचाए।

तब दाऊदका मानिसहरूले दाऊदसँग प्रतिज्ञा गरे। उनीहरूले तिनलाई भने, “तपाईं अबदेखि हामीसँग युद्ध गर्न जानुहुने छैन। यदि जानुभयो भने, इस्त्राएलले साहै ठूलो नेता हराउने छन।”

१८पछि, अर्को एउटा युद्ध गोबमा पलिशतीहरूसँग भयो। हूशाका सिब्वकैले त्यहाँ एउटा रपाईम वंशी सफको हत्या गरे।

१९फेरि पछि गोबमा पलिशतीहरूसँग युद्ध भयो। बेतलेहेम याईर गिबका छोरा एल्हानानले गातको गोल्यत गितिका भाई लहमीलाई मारे उसको भाला जुलाहाको लुगा बुन्ने डन्डा जत्रो ठूलो थियो। २०गातमा अर्को युद्ध भयो। त्यहाँ एउटा ठूलो मान्छे थियो। त्यस

मान्छेको दुवै हातमा ६-६ वटा औंला थिए र खुट्टामा पनि ६-६ वटा औंला गरेर जम्मा २४ औंला थिए। त्यो मानिस पनि रिपाइम वंशकै थियो। २१त्यो मानिसले इस्त्राएलीलाई धम्की दियो र तिनीहरूको खिल्ली उड़ायो। तर जोनाथनले त्यस मानिसको हत्या गरे। जोनाथन चाहिँ दाऊदका भाइ शमीका छोरा थिए।

२२यी चारैजना मानिसहरू गातको रपाईमका थिए। तिनीहरू दाऊद र तिनका मानिसहरूद्वारा मारिए।

परमप्रभुप्रति दाऊदको स्तुति गीत

२२ परमप्रभुले दाऊदलाई शाऊल र तिनका अन्य शत्रुहरूबाट सुरक्षित राख्नुभएको बेला दाऊदले गाएको स्तुति गीत यस्तो छ।

१परमप्रभु मेरो चट्टान मेरो किल्ला मेरो निर्भयस्थल हुनुहुन्छ।

३उहाँ नै मेरो परमेश्वर, मेरो बचाउँको निमित्त म चट्टानमा दौडन्छु परमेश्वर मेरो सुरक्षा कवच उहाँको परमशक्तिले मलाई बचाउँछ परमप्रभु मेरो शरणस्थल हुनुहुन्छ मेरो सुरक्षाको स्थान, मेरो उच्च टाकुरामा निर्दयी शत्रुहरूबाट मलाई बचाउँनुहुन्छ।

४तिनीहरूले मेरो खिल्ली उड़ाए तर मैले सहायताको निमित्त परमप्रभुलाई पुकारें, अनि म मेरा शत्रुहरूबाट सुरक्षित रहें।

५मेरा शत्रुहरूले मलाई मारन पखिरेहेका छन्। मृत्युको छालहरू मेरा परिपरि छन्। धेरै बाढले म खलबलिउँ विपत्तिले मलाई व्याकुल बनायो। बाढीले मलाई मृत्यु स्थानमा लगिरहेको थियो।

६चिहानको साङ्गलले म बेहिए मृत्युको पासो मेरो अधिल्लिर पख्यो

७हो, मैले परमप्रभुलाई पुकारें जब म खतरामा थिए, मैले परमेश्वरलाई पुकारें। परमेश्वर उहाँको मन्दिरमा हुनुहुन्थ्यो। उहाँले मेरो आवाज सुन्नु भयो। मेरो सहायताको चिच्याई उहाँले सुन्नु भयो।

८पृथ्वी हल्लियो, भुईँचालो गयो आकाशको आधार हल्लियो किन? किनभने परमप्रभु रिसाउनु भएको थियो।

९परमेश्वरको नाकबाट धूवाँ निस्क्यो मुखबाट बलिरहेको ज्वाला निस्क्यो उहाँबाट आगोको भुङ्ग्रो निस्क्यो।

१०परमप्रभु आकाश च्यातेर तल आउनुभयो! उहाँ बाक्लो कालो बादलमा उभिनुभयो!

११उहाँ उड्ने दूतहरूमाथि हावामा उडिरहनु भएको थियो।

१२परमप्रभुले कालो बादललाई तम्बू जस्तै आफूलाई बेर्नुभयो उहाँले बाक्लो बादलबाट पानी जम्मा गर्नुभयो।

१३उहाँको अघि बल्दै गरेको आगो जस्तै बत्ती बाल्यो।

१४परमप्रभु स्वर्गबाट गर्जनु भयो! र अति उच्च परमेश्वरको चर्को स्वर सुनियो।

१५परमप्रभुले आफ्ना काँडहरू हान्नुभयो र आफ्ना शत्रुहरूलाई छरपस्ट पारिदिनुभयो। परमप्रभुको चट्याङ्गद्वारा मानिसहरू साह्रै डराए।

१६परमप्रभु, तपाईं जोडले बोल्नुहुँदा शक्तिशाली हावा तपाईंको मुखबाट बह्यो र पानी जति सबै पन्छियो यसैले हामीले समुद्रको फेदलाई देख्न र धरतीको आधारलाई देख्न सक्ने भयौं।

१७परमप्रभुले मलाई सहायता गर्न माथिबाट तल आइपुगनुभयो परमप्रभुले गहिरो पानीबाट समातेर मलाई बाहिर निकाल्नु भयो।

१८मेरा शत्रुहरू मभन्दा बलिया थिए तिनीहरूले मलाई घृणा गर्थे मेरो लागि शत्रुहरू बलिया थिए यसैले परमेश्वरले मलाई बचाउँनुभयो।

१९म विपत्तिमा थिएँ अनि मेरा शत्रुहरूले मलाई हमला गरे। तर परमप्रभुचाहिँ मेरो पक्षमा त्यहाँ हुनुहुन्थ्यो!

२०परमप्रभुले मलाई माया गर्नुहुन्छ यसैले उहाँले मलाई बचाउनु भयो। उहाँले मलाई सुरक्षित स्थानमा पुऱ्याउनु भयो।

२१परमप्रभुले मलाई पुरस्कृत गर्नुहुन्छ कारण मैले सत्यकार्य गरेँ मैले कुनै नराम्रो कार्य गरिन, यसैले उहाँले मलाई राम्रै गर्नुहुन्छ।

२२के कारण मैले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्ने भने। मेरो परमेश्वरको विरुद्ध मैले पाप गरिन।

२३म सधैँ परमप्रभुको निर्णयलाई ध्यान दिन्छु म उहाँको नियमलाई पालन गर्छु

२४उहाँको अघि म पवित्र र निर्दोष रहन्छु।

२५यसैले परमप्रभुद्वारा म पुरस्कृत हुनेछु। किन? किनभने मैले ठिकबाहेक केही गरिन! उहाँले देख्नुहुन्छ, मेरा राम्रा कार्यहरू यसैले उहाँले मेरो भलाई गर्नुहुन्छ।

२६यदि कसैले तिमीलाई साच्चैँ प्रेम गर्छ तब तिमीले पनि उसलाई साचो प्रेम देखाउनु पर्छ। कोही व्यक्ति तिम्रो निमित्त विश्वासी छ भने तिमी पनि तिनीहरूमा विश्वासी रहने छौ।

२७परमप्रभु, तपाईं असल र पवित्र हुनुहुन्छ जो साँच्चैँ असल र पवित्र हुनेको निमित्त तर, जो खराब छ उसको निमित्त तपाईं चतुर हुनुहुन्छ

२८परमप्रभु, तपाईंले दीन हिन मानिसहरूको सहायता गर्नुहुन्छ तर अहङ्कारीको धज्जी उड़ाउनुहुन्छ।

२९परमप्रभु, तपाईं मेरो आलोक परमप्रभुको ज्योतिले मेरा अँध्यारो भाग्नेछ।

३०तपाईंको सहयोगले परमप्रभु म सिपाहीहरूसित दौड्न सक्छु परमेश्वरको सहायताले म शत्रुहरूको किल्ला र पर्खाल नाघ्नसक्छु।

३१ परमेश्वरको बाटो ठीक छ परमप्रभुको वचनको कसी लगाइयो उहाँलाई पच्छ्याउने मानिसहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ

३२ परमप्रभु भन्दा अर्को ईश्वर छैन हाम्रा परमप्रभु भन्दा अर्को सुरक्षित स्थान कतै छैन।

३३ परमेश्वर नै मेरो बलियो किल्ला हुनुहुन्छ। उहाँले पवित्र मानिसहरूको सहायता गर्नुहुन्छ जो उहाँको बाटोमा हिँड्छन्

३४ परमेश्वरले जरायो दौडिएको गतिमा मलाई सहायता गर्नुहुन्छ। उहाँले उच्च स्थानहरूमा मलाई दृढ़ बनाउनु हुन्छ।

३५ परमेश्वरले मलाई युद्धको तालिम दिनुहुन्छ यसैले मेरा हातले काँसको धनु भुकाउँनसक्छु।

३६ परमेश्वर, तपाईंले मलाई रक्षा गर्दै विजयी तुल्याउनु हुन्छ मेरो शत्रुलाई पराजय बनाउनु हुन्छ

३७ मेरा गोडा बलिया बनाई कुनै धरमर नगरी बेस्सरी दौडनसक्छु

३८ म मेरा शत्रुहरूलाई नष्ट नगरीञ्जेल सम्म फर्केर आउँदिन!

३९ मैले शत्रु नष्ट पारे। तिनीहरूलाई हराएँ! तिनीहरू फेरि उठ्नसक्दैनन् मेरा शत्रुहरू मेरा शरणमा परे।

४० परमेश्वर, तपाईंले मलाई युद्धको निम्ति शक्तिशाली बनाउनु भयो तपाईंले शत्रुहरूलाई मेरो समक्ष भकाउनुभयो।

४१ तपाईंले मलाई शत्रुको गर्दनमा हान्ने मौका दिनुभयो, अनि मैले छिनाएँ।

४२ मेरा शत्रुहरूले सहायताको अपेक्षा राखे तर तिनीहरूले कुनै सहायता पाएनन् तिनीहरूले परमप्रभुतिर पनि आशा गरे तर कुनै जवाफ पाएनन्

४३ मैले शत्रुलाई धूलोपिठो हुनेगरी ठटाएँ तिनीहरू धूलो जस्तै भुँइमा परे गल्लीको हिलो टेके जस्तै मैले तिनीहरूलाई किचिमिची पारे।

४४ तपाईंले मेरो बिरूद्ध उठेका मानिसहरूबाट मलाई बचाउनु भयो। तपाईंले मलाई राष्ट्रको शासक बनाउनु भयो मैले नचिनेका मानिसहरूले पनि अहिले मेरो सेवा गर्दछन्।

४५ विदेशी मानिसहरूले मलाई मान्छन्! जब तिनीहरूले मेरो आदेश सुन्छन्, तिनीहरूले आज्ञा गरिहाल्छन्। विदेशीहरू मसित डराउँछन्।

४६ विदेशीहरू डरले कमजोर हुनेछन्। लुकेका ठाउँबाट डरले काम्दै बाहिर निस्कन्छन्।

४७ परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ; म मेरो चट्टानको स्तुति गाउँछु परमेश्वर उच्च हुनुहुन्छ। उहाँ नै मेरो चट्टान अनि मेरो रक्षक हुनुहुन्छ।

४८ उहाँ नै परमेश्वर हुनुहुन्छ, जसले मेरा शत्रुहरूलाई दण्डित तुल्याउनुहुन्छ मानिसहरूलाई मेरा शासनको अधिनमा राख्नुहुन्छ।

४९ परमेश्वर, तपाईंले मलाई शत्रुबाट बचाउनु भयो!

जो मेरो बिरूद्धमा उठे, तिनीहरूलाई पराजित गराउन मलाई सहयोग पुऱ्याउनु भयो निर्दयीहरूबाट मलाई बचाउनु भयो।

५० परमप्रभु, यही कारणले म राष्ट्रको बीचमा तपाईंको गुण गाउँछु यही कारणले म तपाईंको स्तुति गीत गाउँछु।

५१ परमप्रभुले उहाँको राजालाई विजयी गराउन सहायता गर्नुहुन्छ। परमप्रभुले चुन्नु भएको राजालाई प्रेम गर्नुहुन्छ। उहाँ दाऊद र तिनका सन्तानप्रति सदा-सर्वदा दयालु हुनुहुन्छ।

दाऊदका आखिरी वचनहरू

२३ यी दाऊदका अन्तिम वचनहरू थिए, यिशैका छोरा दाऊदको सन्देश हो यो। यो सन्देश तिनैको हो-जसलाई परमेश्वरले महान् बनाउनुभयो, जो याकुबको परमेश्वरद्वारा छानिएका राजा जो इस्राएलको मधुर गीतका गायक।

२ परमप्रभुको आत्माले मद्दारा बोल्नु भयो। उहाँका वचनहरू मेरो मुखमा थिए।

३ इस्राएलको परमेश्वरले भन्नु भयो। इस्राएलको चटानले मलाई भन्नुभयो, “जसले मानिसलाई न्यायपूर्वक शासन गर्छ, जसले परमेश्वरको सम्मान दिएर शासन गर्छ,

४ त्यस्ता व्यक्ति हुनेछ सूर्योदय जस्तै; बादल नभएको बिहान जस्तै; पानी परेपछिको घाम जस्तै-जुन पानीले धरतीमा कलिला घाँस उमार्छ।”

५ परमेश्वरले मेरा परिवारलाई शक्तिशाली र सुरक्षित बनाउनुभयो। उहाँले मसँग सधैंको निम्ति करार गर्नुभयो। परमेश्वरले त्यो करार अनुमोदन गर्नु भयो र राम्रो बनाउनु भयो। अनि उहाँले मलाई विजय दिनुहुन्छ। म जे इच्छा गर्छु उहाँले त्यही पुऱ्याइदिनु हुन्छ।

६ तर दुष्ट मानिसहरू काँढा जस्तै हुन् मानिसले काँढा समात्दैन बरू कतै फ्याँक्छन्।

७ यदि कसैले त्यसलाई छोयो भने त्यसले भालाले जस्तै घोच्छ त्यो भाला काठको होस् कि फलामको साँच्चै, ती मानिसहरू काँढा जस्तै हुन्। तिनीहरूलाई आगोमा फ्याँकिन्छ र जलेर खारानी बन्छन्।

तीन वीरहरू

८ तहकमोनि योशैब्वशशेबेतका अधिकारमा भएका सिपाहीका नामहरू यसप्रकार छन्। दाऊदका योशैब्वशशेबेत तीनजना वीरहरूका कप्तान थिए। योशैब्वशशेबेतले एकैचोटिमा ८०० मानिसहरूलाई मारे।

९ दोस्रो अहोहीबाट दोदोका छोरा एलाजार थिए। तीनजना वीरहरू मध्ये एलाजार एकजना थिए तिनी दाऊदसित थिए जब तिनीहरूले पलशतीहरूलाई मुकाबिला गरेका थिए जो युद्धका निम्ति जम्मा भए तर इस्राएली

सैनिकहरू पछि हटे। १० एलाजारले आफू नथाकुञ्जेल पलिशतीहरूसँग सामना गरे। तिनले हातमा तरवार मुठ्याएर लड्छी नै रहे। परमप्रभुले त्यस दिन इस्त्राएलीहरूलाई ठूलो विजय गराइदिनु भयो। एलाजार एकलैले विजय प्राप्त गरेपछि मानिसहरू आएका थिए, र आउनुको एक मात्र कारणचाहिँ एलाजारले मारेका शत्रुपक्षका सेनाहरूबाट मालसमान लुट्नु मात्र थियो।

११ अर्का थिए हरार निवासी आग्रीका छोरा शम्मा। पलिस्तीहरू एकबद्ध भएर लड्न आएका थिए। दालको खेतमा युद्ध लडे पलिशतीहरूले। पलिशतीहरूले मानिसहरूलाई भगाए। १२ तर शम्मा खेतको मध्यभागमा उभिएर सामना गरे। तिनले पलिशतीहरूलाई हराए। त्यस दिन पनि परमप्रभुले इस्त्राएलीहरूलाई ठूलो विजय गराउनुभयो।

१३ एकपल्ट, दाऊद अदूलामको ओढारमा थिए अनि पलिशती सैनिकहरू चाहिँ तल रपाईम बेंसीमा थिए। दाऊदका तीस वीर सैनिकहरूमध्ये तीन जनाचाहिँ घस्त्रिँदै दाऊद भएको गुफामा आए।

१४ अर्को एकचोटि, दाऊद किल्लामा थिए अनि एकसमूह पलिशती सैनिकचाहिँ बेतलेहेममा थिए। १५ दाऊदले उसको शहरको पानी पिउनलाई एकदमै इच्छा गरे। दाऊदले भने, “म आशा गर्छु कसैले मलाई बेतलेहेम शहरछेउको इनारबाट खाने पानी ल्याइदिओस् भने इच्छा गर्छु।”

१६ तर ती तीन वीरहरू पलिशती फौजको सामना गर्दै अघि बढे र बेतलेहेम शहरको फाटक छेउमा भएको इनारबाट पानी ल्याएर दाऊदलाई दिए। तर दाऊदले उक्त पानी खान मानेनन्। तिनले परमप्रभुलाई चढाएको पानी जस्तै भुइँमा घोप्टाए। १७ दाऊदले भने, “परमप्रभु, म यो पानी खान सकिदैन। यदि यो पानी खाँ भने, जसले प्राणको वास्ता नगरी पानी ल्याए, उनीहरूको रगत खाएको बराबर हुन्छ।” यही कारणले दाऊदले उक्त पानी खान चाहेनन्। यस्तै धेरै बहादुरीपूर्ण कामहरू गरेका थिए ती तीनजना वीरहरूले।

अरू बहादुर सैनिकहरू

१८ सरूयाहाका छोरा, योआबका भाइ अबीशै थिए अबीशै तीसजना वीरहरूका अगुवा थिए। अबीशैले आफ्नो भाला प्रयोग गरेर ३०० शत्रुहरूलाई मारे। १९ ती ३० जना वीरहरू मध्ये अबीशै सब भन्दा प्रसिद्ध भए। तिनीहरूका नेता भए यद्यपि तिनीहरू तिनमा बराबरी ख्याति हुन सकेन।

२० यहोयादाका छोरा बनायाह पनि एकजना शक्तिशाली मानिस थिए। उनी कब्सेलवासी थिए। बनायाहले धेरै ठूला ठूला बहादुरी कार्य गरेका थिए। बनायाहले मोआबको अरियलका दुइजना छोरालाई मारेका थिए। बनायाहले एउटा सिंह मारेका थिए। हिउ परेको

समयमा सिंह एउटा जमिन भित्रको खाइलमा थियो। २१ बनायाहले एउटा ठूलो शरीर गरेको मिश्री सेनालाई मारे। मिश्रीको हातमा भाला थियो। तर बनायाहको हातमा एउटा लौरो थियो। बनायाहले त्यस मिश्रीको हातबाट भाला खोसे अनि त्यही भालाले त्यो मिश्रीलाई मारे। २२ यहोयादाका छोरा बनायाहले यस्ता धेरै बहादुरीपूर्ण कार्य गरे। बनायाह पनि ती तीनजना वीरहरू जस्तै थिए। २३ बनायाह त अभ्र ती तीसजना वीरहरूभन्दा ज्यादा प्रसिद्ध थिए। तर पनि उनी ती तीनजना वीरहरूका सदस्य बनेनन्। बनायाहलाई दाऊदले आफ्ना अंगरक्षक कप्तान बनाए।

तीसजना वीरहरू

२४ योआबका भाइ असाहेल ती तीस जना वीरहरूमध्ये एक थिए। ती तीस जना वीरहरूको समूहमा अन्य वीरहरू यसप्रकारका थिए: बेतलेहेमका दोदोका छोरा एल्हानान्, २५ हेरोदाका शम्मा, हेरोदाका एलीका, २६ बेत-पेलेतका हेलेस, तकोइका इक्केशका छोरा ईरा, २७ अनातीतका छोरा अबीएजेर, हुशातका मबून्ने, २८ अदोही सल्मोन, नतोपाका महरै, २९ नतोपाका बानाका छोरा हेलेब, गिबाका बिन्यामीन परिवार समूहको रीबैका छोरा इत्तै, ३० पिरातोनका बनायाह, गाशका खोल्वाहरूका हिददै, ३१ बेत-अराबाका अबी-अल्बोन, बहुरीमका अजमावेत, ३२ शाल्वोनका एल्याहबा, गिजोनी याशेनहरारी, शम्माका छोराहरू जोनाथन, ३३ हरारी शम्मका छोरा; हरारी शरारका छोरा अहीआम; ३४ मकातीका आहसबैका छोरा एलीपेलेत, गिलोनी अहीतोपेलका छोरा एलीआम, ३५ कर्मेलका हेस्त्रो, अबी पारै, ३६ सोबाका नातानका छोरा यिगाल, गादी बानी, ३७ अम्मानी सेलेक, बेरोतका नहरै (नहरैले सरूयाहाका छोरा योआबको हतियार बोक्ने थिए); ३८ येतरी ईरा; येतरी गारेब; ३९ अनि हिती उरियाह। जम्मा मिलाउँदा ३७ जना थिए।

दाऊदले आफ्ना सेनाको संख्या गन्ती गर्न चाहे

२४ परमप्रभु फेरि एकपल्ट इस्त्राएलसित रिसाउनु भयो। परमप्रभुले दाऊदलाई इस्त्राएलीहरूको विरोधी बनाइदिनु भयो। दाऊदले भने, “इस्त्राएल र यहूदाका मानिसहरू कति छन् गन्ती गर।”

२५ राजा दाऊदले सेनाका कप्तान योआबलाई भने, “इस्त्राएलको दानदेखि बेशेबासम्मका सबै वंश परिवार समूहका बीचमा गएर मानिसहरू कति छन् गन्ती गर। त्यसपछि कति मानिस छन् भनेर मलाई थाहा हुनेछ।”

२६ तर योआबले राजालाई भने, “परमप्रभु परमेश्वरले तपाईंलाई १०० गुणा ज्यादा मानिस दिए र आशीर्वाद दिऊन्। अनि तपाईंका आफ्नै आँखाले ती सबै घटेको देख्न पावोस्। तर तपाईं किन यसो गर्न चाहानु हुन्छ?”

४राजा दाऊदले योआब र सेनाका कप्तानहरूलाई कडाईका साथ जनगणना गर्ने आदेश दिए। यसैले योआब र सेनाका कप्तानहरू इस्त्राएलमा जनगणना गर्न राजाबाट विदा लिएर गए। ५तिनीहरूले यर्दन नदी पार गरे। तिनीहरूले अरोएरमा डेरा हाले। तिनीहरूको डेरा शहरको दाहिने भागतिर थियो। (शहर गाद बेसी बीचमा अवस्थित छ र याजेरतिर लाग्ने बाटोकै छेउमा पर्छ।)

६तब तिनीहरू गिलाद र ताहतीम होदशीतिर गए। फेरि तिनीहरू उत्तरतिरको दान, यान अनि सीदोनतिर लागे। ७सोरको किल्ला पनि पुगे। हिच्वी र कनानीहरूका सबै शहरहरू भ्याए। त्यसपछि दक्षिणतिर बेशेबा यहूदाको दक्षिणी क्षेत्रसम्म गए। ८यसरी देशको सबै क्षेत्र भ्याउन तिनीहरूलाई नौ महीना २० दिन लाग्यो। नौ महीना २० दिन बिताए पछि तिनीहरू यरूशलेम फर्किए।

९योआबले राजालाई मानिसहरूको सूची बुझाए। इस्त्राएलमा जम्मा ८,००,००० मानिसहरूले तरवार चलाउन सक्ने रहेछन्। त्यसरी नै यहूदामा पनि ५,००,००० मानिस रहेछन्।

परमप्रभुले दाऊदलाई सजाय दिनुहुन्छ

१०जनगणना गरिसकेपछि दाऊदलाई लाज भयो। दाऊदले परमप्रभुलाई भने, “मैले नगर्ने काम गरेर ठूलो पाप गरें! परमप्रभु, म बिन्ती गर्छु मेरो पाप कार्यलाई क्षमा गरिदिनुहोस्। मैले ठूलो मूर्खता गरें।”

११जब भोलिपल्ट बिहान दाऊद उठे, त्यस बेलासम्म दाऊदको गाद अगमवक्ता कहाँ परमप्रभुको वचन आइसकेको थियो। १२परमप्रभुले गादलाई भन्नु भयो, “दाऊदलाई गएर भन, ‘परमप्रभु के भन्नुहुन्छ भने: म तीनवटा विकल्प दिन्छु। त्यसमध्ये कुनै एउटालाई छान्नु जो म गर्नेछु।’”

१३गाद गएर दाऊदलाई भने, “कुनै तीनवटा मध्ये एउटा छान्नु:

१-तपाईं र तपाईंको देशमा सात वर्ष सम्म अनिकाल लाग्नेछ।

२-तपाईंका शत्रुहरूले तपाईंलाई तीन महीनासम्म खेद्दने छन्।

३-देशमा तीन दिनसम्म महामारी फैलिनेछ।

विचार गरेर कुनै एउटा छान्नुहोस्। जसमा म परमप्रभुलाई तपाईंको इच्छा जनाउन सकूँ। यसैको निम्ति परमप्रभुले मलाई तपाईंकाहाँ पठाउनु भएको हो।”

१४दाऊदले गादलाई भने, “म साँच्चै नै अप्ठेरोमा परें। तर परमप्रभु साह्रै दयालु हुनुहुन्छ। यसैले हामीलाई परमप्रभुले जे दण्ड दिए पनि हुन्छ। तर मानिसहरूले चाहिँ दण्डित नतुल्याओस्।”

१५यसैले परमप्रभुले इस्त्राएलमा महामारी फैलाइदिनु भयो। महामारी फैलिन बिहानदेखि शुरू भएर तोकेको समय नभइञ्जेल थामिएन। दानदेखि बेशेबासम्म ७०,००० मानिसहरू मेर। १६स्वर्गदूतले यरूशलेम नष्ट पार्नलाई आफ्ना हात उठाए तर परमप्रभुले यो नराप्रो कुरा भएकोमा दुःखित हुनु हुन्थ्यो। यसकारण परमप्रभुले स्वर्गदूतलाई मानिसहरू नष्ट गरेको देखी भन्नु भयो, “अब भयो। अब अभ् ध्वंश नहोस्, हात थाम।” परमप्रभुको दूत यबूसी अरौनाका खलाको छेउमा थिए।

दाऊदले अरौनाका खला किन्छ

१७दाऊदले स्वर्गदूतले मानिसहरूलाई मारेको देख्यो। दाऊदले परमप्रभुलाई भने, “मैले पाप गरें! मैले अपराध गरें। अनि यी मानिसहरूले मेरो आज्ञा पालन गरे, तिनीहरूले मलाई भेडाले भैं पच्छ्याए। तिनीहरूको कुनै अपराध छैन। दया गरी मेरा पिताका सन्तानहरूलाई र मलाई दण्ड दिनुहोस्।”

१८त्यस दिन गाद दाऊदकहाँ गए। गादले भने, “यबूसी अरौनाको खलामा परमप्रभुका निम्ति एउटा वेदी बनाउनुहोस्।”

१९दाऊदले गादको सुभाब माने। परमप्रभुले के चाहनु हुन्थ्यो दाऊदले त्यही गरे। दाऊद अरौनालाई भेट्न गए। २०अरौनाले दाऊद र तिनका अधिकारीहरू आउँदै गरेको देखे। अरौनाले शिर झुकाएर प्रणाम गरे। २१अरौनाले भने, “मेरा मालिक राजा मेरोमा किन पाल्नुभयो?”

दाऊदले जवाफ दिए, “म तिम्रो खला किन्न भनेर आएको हुँ। म त्यहाँ परमप्रभुको निम्ति वेदी बनाउँछु। तब यो महामारी बन्द हुन्छ।”

२२अरौनाले दाऊदलाई भने, “मेरो मालिक राजा बलिदान चढाउनको निम्ति तपाईंले जे लगे पनि हुन्छ। होमबलिको निम्ति मसँग गोरूहरू छन्, दाउराका निम्ति दाईं गर्ने काठ र जुवा छन् लानुहोस्। २३राजा, मसँग भएका सबै लग्नुहोस्।” परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तपाईंसँग खुशी रहन्।”

२४तर राजाले अरौनालाई भने, “होइन! म तिमीलाई साँचो भन्छु, म त्यस भूमिको पैसा दिन्छु। परमप्रभु परमेश्वरलाई बिनामूल्यको म केही पनि होमबलि चढाउँदैन।”

यसैले दाऊदले खला र गोरूहरूको मूल्य चाँदीको ५० शेकेल बुझाए। २५त्यसपछि दाऊदले परमप्रभुको निम्ति एउटा वेदी त्यहाँ बनाए। दाऊदले होमबलि र मेलबलिहरू चढाए।

परमप्रभुले उनले देशको निम्ति गरेको प्रार्थना स्वीकार गर्नुभयो। परमप्रभुले महामारीको प्रकोपबाट इस्त्राएललाई बचाउनु भयो।